

BONA PAU

PREMSA LOCAL

Nº. 569 - Any XLVIII - MONTUÏRI - JULIOL - 2000

EL CE Montuïri ascendeix A III DIVISIÓ

- **El rector Onofre Torres, destinat a Sant Josep Obrer de Ciutat**
- **El P. Miquel Mascaró, rector de Randa, nou rector de Montuïri**
- **L'Ajuntament recupera el bar i annexes del poliesportiu**
- **Antoni Nicolau Sastre dimiteix com a regidor**
- **Ca ses Monges, inaugurat Centre de Dia de la Mancomunitat**

Dies enrera, els quintos i quintes nascuts el 1935 celebraren amb un bon dinar l'esdeveniment del seu 65 aniversari

Períodes de caça

El 24 de juny passat romangué obert a Mallorca el període de caça, si bé des del segon diumenge de juliol i fins el 15 d'agost només es pot caçar amb armes de foc els dijous i diumenges, i amb cans de caça eivissencs, els dimarts i dissabtes.

El període de mitja veda comença el 15 d'agost i dura fins al segon diumenge d'octubre. Es podrà caçar guàtlera, tudó, colom salvatge i de bosc i conill. Els dijous, diumenges i festius amb armes de foc i cans, i els dimarts i dissabtes amb cans eivissencs.

La caça menor s'obre el segon diumenge d'octubre i dura fins el darrer diumenge de gener, llevat del conill que acaba el primer diumenge de gener.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata i Felip Munar i Munar i Gabriel Camps Ferrer.

Administració: Martí Ferrer Sampol

C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Ascens

Després d'una emotiva temporada futbolística, l'equip de Preferent del CE Montuïri va aconseguir el mes passat el primer lloc de la classificació a la lligueta d'ascens a III Divisió Nacional. Tant de bo que hi pugui romandre molt de temps i copsi dies de glòria per al nostre poble!

Apagades

Les diàries apagades de llum elèctrica a partir de dia 19 de juny passat, a més de posar de mal humor els qui per espai de dies ho vàrem haver de sofrir —que fórem tots—, també trastocaren l'assossegada vida del nostre poble. Empiparen uns, indignaren altres i fins i tot qualcú es va enrabiar.

BREUS

Exposició

El dibuixant estatjat a Montuïri, Bernat Colomar, durant les properes festes de Sant Bartomeu té projectat exposar un grapat de quadres realitzats en aquarel·la i plomí, representatius dels llocs més emblemàtics del poble, els quals aquests dies està per acabar. Exposició que s'inclourà dins les commemoracions del 7è centenari de la fundació de Montuïri.

Curiositat

Al número 560 de **Bona Pau**, d'octubre de 1999 publicarem una ressenya dins la secció *Montuïrers que han deixat petjada*, de Macià Arbona Fornés. En ella s'hi pot afegir que el pare d'aquest home a principis del segle XIX vengué de Sóller a viure a Montuïri per treballar de margener i aquí es va casar amb na Miquela "Mostela", motiu pel qual ell era conegut per Macià "Solleric" i les seves filles prengueren el mal nom de la mare.

Els mòbils del PAC

La conselleria de Sanitat va anunciar a mitjan mes passat que Mallorca s'havia dividit en 8 zones i Montuïri, que pertany al PAC de Vilafranca a efectes d'atenció primària, podrà fer ús de la "furgoneta completament equipada i un metge" que atindrà els malalts que no es puguin desplaçar. Per disposar d'aquest servei s'haurà de demanar hora cridant al 061, el qual sols serà per la gent dels pobles que, com el nostre, no disposen de PAC.

Concerts musicals

Ens ompl de satisfacció poder divulgar que la Banda de la Federació Balear, a la què hi pertanyen sis músics joves montuïrers, durant aquests mesos passats han participat a una dotzena de concerts, els quals s'han prodigat a deu indrets de Mallorca i també a les illes d'Eivissa i Formentera, i tots han estat molt aplaudits.

Una recuperació polèmica

La notícia del rescat per part de l'Ajuntament de la concessió de part del camp del polisportiu es Revolt ha convulsionat aquests dies Montuïri i ha estat comentat, fins i tot, per tota Mallorca.

Resulta molt difícil de creure que sigui bo per al poble que l'Ajuntament pagui -segons manifestà el batle Biel Matas al ple del 6 de juny- 52 milions per les obres del bar i altres 8 milions en concepte d'indemnització (en demanaven 13).

Si analitzam la situació existent abans d'aquest ple, l'empresa concessionària s'havia d'encarregar del manteniment de les instal·lacions i si feia alguna millora -com ha ocorregut- havia de passar a propietat de l'Ajuntament al cap dels 20 anys de l'explotació. A més a més, l'empresa es va comprometre -tal com es va aprovar en un altre ple- a climatitzar la piscina. Per altra part, si l'empresa no complia el contracte i no tenia cura adequada de la neteja i manteniment del polisportiu, podia perdre tots els drets adquirits.

Idò, bé. Ara resulta que l'Ajuntament rescata aquesta concessió als dos anys d'existència i ha de pagar més de 70 milions, si comptam els interessos del 5,8 per cent. El cost de les obres s'ha valorat en 37 milions.

Tot i la possibilitat de disposar d'un nou edifici municipal (el bar), aquesta no és la qüestió. Per què l'Ajuntament -és a dir, el poble de Montuïri que té un endeutament de més de 200 milions i paga un milió de pessetes mensuals als banes- s'ha d'encarregar d'un bar que no ha cercat i del manteniment de les instal·lacions, feina aquesta que corresponia per 20 anys a l'empresa adjudicatària i per tant estava solucionada?

L'oposició ha acusat l'equip de govern "d'amiguisme polític, i d'afavorir interessos privats amb doblers públics un altre cop". El seu advocat diu que hi ha indicis clars

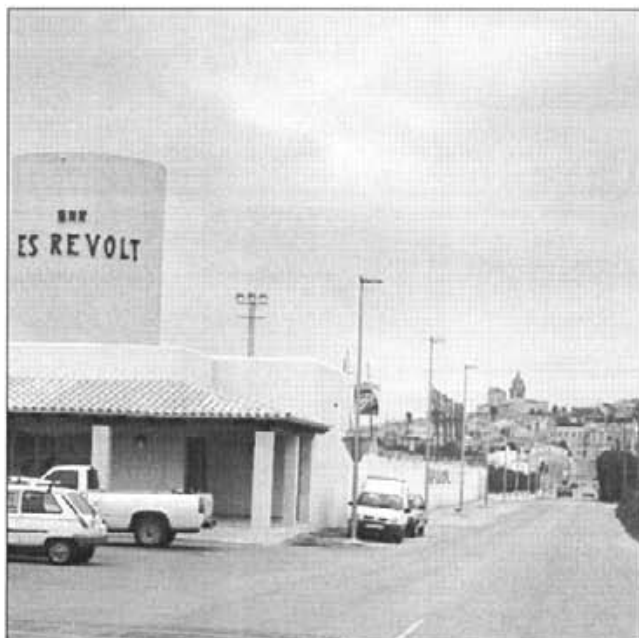
de prevaricació. Amb la renovació política arran de les darreres eleccions, hom creia que la línia seguida per l'anterior Ajuntament canviaria. De moment, no és així.

En sortirà Montuïri de la situació de bancarrota? Com es pagaran els deutes? Com repercutirà el balanç econòmic en la butxaca de cada montuïrer i montuïrera? Com acabarà aquest rescat del camp de futbol.

S'ha comentat que encara hi ha més coses. De moment el poble paga i s'ha deixat perdre una oportunitat de disposar gratuïtament d'un nou edifici, de piscina climatitzada i de tenir solucionat el manteniment del polisportiu.

Tot això esdevé un tema que els montuïrers tenen dret a conèixer amb claredat, com també tenen dret a conèixer el què ha passat amb l'antiga fàbrica de Tomeu "Rua" que, després de convertir-la en terreny urbanitzable i per tant amb considerable augment de valor, s'ha venut a particulars pels mateixos 35 milions amb què es va comprar i no s'ha destinat al seu objectiu, la construcció de vivendes socials per als ciutadans de la nostra vila.

Són preguntes i afirmacions que feren els regidors de l'oposició al ple del 6 de juny. Consideram adient que els nostres lectors n'estiguin informats, com també que l'Ajuntament oferesqui una informació aclaridora i convincent.

Dos dits de seny

Un somriure

Una de les millors maneres de causar una bona primera impressió és la de rebre o presentar-se als altres somrient, amb una cara de mitja rialla; però una rialla que no sigui forçada ni mecànica, sinó que sembli un vertader somriure.

"Feia 20 anys que era casat -comentava un home conegut- i en tot aquest espai de temps no havia somrigut a la meua dona o sols li havia dirigit una dotzena de paraules des del moment d'aixecar-me fins a l'hora d'anar a fer feina. Era un home d'aquests més antipàtics que hi havia en el poble".

"Ara bé -va continuar dient-, des del moment que em vaig decidir a fer una prova amb el meu somriure i vaig començar, aquell primer dia, a mirar-me al mirall quan em pentinava, vaig destriar aquella cara de vinagre. Aleshores em vaig dir: has de somriure i ara mateix has de començar. I quan em vaig asseure per beure el cafè amb llet ja vaig dir a la meua dona amb una mitja rialla: "Bon dia, estimada".

"Des d'aquell dia -va afegir- salut somrient tothom que trob pel carrer amb un bon dia i qualque paraula més. De llavors ençà he fet més amistats; fins i tot trob que la gent em fa la mitja i vaig més satisfet pel món."

Convé tenir present, però, que si un no té ganes de somriure, s'ha d'esforçar i s'ha de moure com si fos feliç. I si, és necessari, que siuli, cantussegi o canti. Que es mogui com si està satisfet i, segur, això contribuirà a fer-lo feliç. El somriure és un procediment que no costa res i pot fer canviar la vida d'una persona.

Salomé

Joan Mayol, el primer Conseller d'Agricultura

Els qui hem treballat la terra i sabem que va comportar el sustent –gairebé miraculós– durant molts d'anys, amb una feina feixuga i amb uns guanys minsos i escanyolits, ens va sobtar que un home com Joan Mayol parlàs el mateix llenguatge nostre i sabés quines eren les malalties que atacaven el ferit de mort, que no és altre que el nostre camp. Vaig tenir l'ocasió de parlar amb gairebé tots els anteriors consellers d'aquesta àrea –bé, perdonau, amb tots no: sabeu que hi hagué un conseller d'agricultura que només va durar una nit, quan allò de la nit dels ganivets llargs i a l'esquena, i amb aquest, com a conseller, no hi vaig tenir ocasió de parlar– i us puc ben assegurar que em venien a la memòria allò dels senyorets de la terra; uns consellers que estaven allà com haguessin pogut estar a qualsevol altre lloc, que no sabien de la missa ni la meitat. O sí: havien après la meitat que els assegurava poder continuar al seu càrrec.

Joan Mayol ha volgut dignificar la gent que treballa al camp, ha volgut que les paparres, que durant setze anys s'havien arrufat devora les arrugues més fastigoses del poder, deixassin el seu cau i se n'anassin. Joan Mayol ha estat el primer conseller d'agricultura que, a més a més de conèixer bé el camp i la seva problemàtica hi ha volgut posar remei.

Perquè vejам: resulta que durant setze

anys ningú no ha dit res, tothom ha estat content; ara en deu mesos tota la culpa és del conseller Mayol: no trobau que això és de vergonya? No trobau que els qui diuen defensar els interessos del nostre camp –i són els qui han deixat agonitzar i morir aquest camp durant setze anys– i dels pagesos són les veritables paparres que l'únic que defensen són els seus propis interessos que res no tenen a veure amb el camp? Això em recorda allò que deia un personatge de la mateixa calanya que aquests: en Jesús Gil. Ell deia que, des que l'elegiren batlle de Marbella, totes les seves empreses de construcció funcionaven al cent per cent, que mai no havia venut tants de pisos, tants d'apartaments... però que això també ho podien fer els altres. Idò, això sí que és entendre la dignitat democràtica! Quan veig aquests senyorets que atien el foc per muntar una tractorada dient que defensen els interessos de tots, no fan sinó allò que Gil. Fixau-vos els rellotges que duen, fixau-vos quines cadenes d'or i plata pengen dels seus colls, fixau-vos si duen calls per les mans o bé resulta que són d'una finor pròpia d'un marquès. Això és el càncer del camp mallorquí, això és la feridura que podreix tot intent d'arreglar i posar remei al nostre camp. Joan Mayol ha estat el primer a voler posar ordre en aquest desgavell, el primer que ha dit que les sub-

Mayol presidí a Montuïri la darrera assemblea de la Cooperativa

vencions han de ser per les persones que treballen la terra i no pels senyorets, que les parcel·lacions són la mort del camp, que la veu i el vot són pels treballadors del camp i no. Fixau-vos com aquests postulats semblen del segle XIX; i és que el nostre camp encara roman al segle XIX, afavorit per aquests darrers setze anys d'un progrés de la societat en tots els camps manco en aquest.

I jo no sé si això és un mal endèmic del nostre poble. Un poble que reia davant la imatge fatídica d'un pobre president damunt un tractor; un poble que es conformava amb la pinzellada de la imatge i la rialla sorneguera d'aquell homenet condemnat per delictes i que just el temps el va lliurar de la presó; un poble que riu la ignorància de tots els consellers d'agricultura que hi ha hagut abans de Joan Mayol i quan surt el primer que els defensa resulta que el crucifixen, talment com si es tractàs d'un sacrifici als déus –però, quins déus?–; un poble que es decanta cap als cridaners, cap als avalotadors, cap als egoistes i ofegadors del nostre propi camp. Un poble que deixa que un conseller com Joan Mayol abandoni la lluita i la defensa d'aquest camp, és un poble enganyat, un poble que dorm, un poble que no sap estimar les persones que només li volen bé.

Supòs que entre tots ho podem destruir tot o bé –sempre hem de confiar amb les persones de bé– ho podem arreglar tot. Supòs que aqueixa és una de les grans virtuts de l'espècie humana: que es pot autodestruir o bé convertir el que l'envolta en una harmoniosa relació que comporti benestar per a tothom. Llàstima que no ens hagin deixat copsar aquest darrer gran objectiu en la tasca encetada pel conseller Joan Mayol. Mateu Morro seguirà, tanmateix, en aquesta bella i venturosa línia de treball. L'esperança segueix.

Felip Munar i Munar

Taller mecànic Planxa i pintura

Constantino Ruiz González

C/ Ramon Llull, 46 • Tlf. 64 61 84 • Montuïri

Cançons d'en Biel: entre gloses i poemes

Coses de lloritans

L'any 1706 naixia a Son Joan Arnau (Llorito) Jacint Antoni Fontanet Llebrés "Montserrat". 40 anys després era l'encarregat del bestiar de Massanella. Això ens fa pensar que no era fill dels senyors de Son Joan Arnau, sinó més bé fill d'un d'aquells conradors, que a manera d'almoïna, podien malviure dins les casetes que s'estenien per unes quantes rotes. Rotes, que jo de petit vaig potonejar ferm i de les quals encara record el nom, com Rota de Son Pere, des Camp Roig, i altres.

Cal pensar doncs, que en "Montserrat" abans d'arribar a encarregat del bestiar de Massanella passà per tots els oficis camperols, començant, com era quasi obligat, pel de porqueret.

Jo que, dos-cents trenta-un anys després, no vaig néixer també a Son Joan Arnau perquè a mu mare el darrer moment li degué agafar por i va córrer a cercar redòs per parir el seu primer fill a aquell gran buc que, juntament amb Cases Monges, l'església i l'Ajuntament, conformen allò que el poble anomena el Convent, restes de l'estada a Lloret dels Dominics. Jo, dic, des que vaig conèixer d'en "Montserrat", em vaig fer fervent admirador seu. Crec que és un dels grans desconeguts de la nostra història. Sens dubte, si en lloc de ser llorità hagués nascut als voltants del Born tendria ja el reconeixement que per a mi es mereix.

Diuen que va ésser l'inventor del carretó de batre. Això, a la vegada tan senzill i tan complicat, això, que abans era un ormeig tan necessari quan arribava l'estiu i que ara omple el racó de quasi totes aquestes cases que els alemanys han anat sembrant per tot arreu de la nostra illa. El carretó de batre, d'una estètica incomparable, ha d'estar comandat per uns càlculs mil·limètrics perquè rodí i no arrossegui, perquè bati i no esflori.

En "Montserrat", que, com deia, als quaranta anys menava el bestiar de Massanella, deixà per aquells indrets una prova del seu enginy. No li cabia dins el cap com l'aigua d'una molt cabdalosa font, anomenada Font del Prat, es perdia comellar avall, i a Massanella el bestiar patia set. Així va convèncer el senyor de Massanella, Jordi Abri-Descatlar i Fuster, perquè li deixàs homes i eines per fer un

siquió, que penjat pels costa-través, endinsant-se per encletxes o suspès per aqüeductes de fins i tot quatre arcades, partís de la Font del Prat a 800 metres d'elevació i anàs a morir vuit quilòmetres més enllà a la possessió de Massanella, a 210 metres d'elevació.

El 1748 començà l'obra i el 1750 l'aigua ja omplia el safareig de Massanella, el més gros i tal volta més bell, pel paratge que l'envolta, de tota Mallorca. Havia nascut **Sa Caneleta**, una obra d'enginyeria de pedra lligada amb mescla de calç, no feta per un enginyer, sinó per un llorità nascut a Son Joan Arnau. S'havien adobat i mogut per la muntanya, l'equivalent a més de 700 camionades de pedra seca i se les havia donat el rost i la cloenda necessària perquè l'aigua correngués sense vessar-se.

Avui el traçat de "Sa Canaleta" és un dels itineraris més apreciats de la Serra de Tramuntana i conserva quasi intacta la seva estructura de pedra i calç, malgrat que des de 1982 el seu interior sigui ocupat per una canonada —que venturosament taparen de terra— i que fa arribar l'aigua des de la dita Font del Prat fins el poble de Mancor de la Vall.

Fa uns 10 anys qualcú que feia a peu aquests 8 quilòmetres que conformen la canaleta, féu una fotografia, que una vegada arribada a les meves mans, em deixà bocabadat. Era només un primer pla d'un troc d'un pi capserrat per un llamp. La soca, penjada del roquissar, emmarcava el comellar que cents de metres més avall es perdia en la verdor de l'alzinar, fins a confondre's amb l'horitzó.

Aquella fotografia, més ben dit, aquell tronc encara aferrat a l'encletxa de la muntanya, meresqué una cançó i quedà per a sempre dins aquell raonament del sentiment on s'hi colga en "Montserrat" Fontanet, llorità de Son Joan Arnau i la seva canaleta.

Fa poc més d'una mesada, el dia de la ploguda, un cap de vent tirà en terra un vell ametler, també aferrat a una encletxa d'una centenària paret costanera del camí que ens condueix a Lloret. No té l'asprívola altivesa del pi que el llamp mallerí a la Serra, ni el seu horitzó emmarca verds alzinars que moren barranc

*Així deixà el ventam aquest ametler.
Al fons, pineda dels Rafals i Ses
Almudaines, des de Sabor*

avall, però sí té fondes arrels i gruixada soca per poder aguantar, així capserrat i tot, anys de sequera o maror. El seu horitzó, millor dit, una petita part del seu horitzó és un dels dos o tres pinars que, malgrat ja profanat per xalets o casetones, encara guarda una part d'aquella natura que vaig conèixer no fa molt d'anys.

Com homenatge al meu paísà "Montserrat", el pi que penjat ran de la canaleta lluitava amb el seu propi destí, i a la soca de l'ametler, abatut per l'aigua l'any de més sequera de tot el segle i ara ens fa companyia al camí de Lloret, deix aquí aquesta cançó:

A una soca

Eres només un esqueix,
un tronc mallerit pel llamp de la tardor,
abatut pel vent glaçat que exhala la
Tes arrels, /muntanya
encara fermes al roquissar on nasqueres
no podien,
ni tan sols fer brollar una humil fulla
que em recordàs —com l'arbre "macha-
una nova primavera. /dià"—
Ressec i crivellat, el teu destí:
Anar-se'n esbaldrint molt poc a poc.
Tornar a la terra, dia a dia,
el que ella,
any rera any, tal volta segle a segle,
humilment, en silenci, et donà.
Eres mort fins que qualcú passà al teu
/costat
i amb la mirada omplí ton esqueix de llum
descobrint,
més enllà de la tristor d'un tronc immòbil,
la verdor del bosc del comellar,
l'asprívol vol del rapinyaire,
el dolç batec de l'horabaixa,
l'infinit alè de vida que emmarca un
/horitzó.

*Biel Camps i Ferrer
Març de 1990-Juny de 2000*

CANÇONS AMOROSES POPULARS DE MONTUÏRI - VII

Gelosia

SERENADES

3615

Ara conec que va bo,
que la cosa multiplica:
com sonen qualque musica,
si n'és de fadrina rica,
solen tirar qualque tro.

3632

Desperta't, ui d'atzabeja,
i il·luminaràs el món;
despertaràs qui té son.
No et colguis que no te veja.

ESQUENADES

3726

Jo veig llum a sa finestra.
¿Què se'n deu anar a colgar?
Per anit deixa-m'ho anar.
Ja ho veurem un altre vespre.

GUERRERS

3759

Com som a cap de cantó
jo ja pec castanyolada
per veure si estàs colgada
amb companyia o no.

3789

Es meu guerrer sempre va
de tres qui n'agafa quatre;
de per tot el veuen batre
i de p'enlloc se'n du es gra.

3870

Sa meva guerrera va
a punt de pastora mia:
du randes per sa camia,
de pellerings que hi ha.

ALTRES RIVALITATS

3907

A ballar me pots guanyar,
però a sa feina, no ho sé.
¿Saps de què em puc avanar?
que em venies a cercar
s'estimat p'es meu carrer.

3942

Es meu estimat no ve
més que cada quinze dies,
perquè té ses alegries
a un altre lloc que jo sé.

3976

Me'n pren com l'herba de prat,
que de cada hora rebrota.
Estimada, vos vui tota;
no em conform amb la mitat.

3989

No voldria, estimat meu,
que altra enamorada fesses,
sinó que sempre estiguesses
en el món a compte meu.

3999

Que vénguen més servidors
que a mar no hi ha grans d'arena,
amor, no teniu que tèmer,
que es més amat sereu vós.

Recopilació: Josep Oliver i Verd

OMEGA
MEGA
Cindy Crawford's choice
★
New Constellation
OMEGA
The sign of excellence
Joaquín Ferrn

Poema

La gerra

Al gerrer l'altura
restes reposant,
estreta cintura
la falda estufant.

D'aigua dins tassó
vaig abocar-hi,
la rialla sonor
m'ofrens espontani

Ah! gerra que sua,
estic sedejant,
només l'aigua pura
deixa associat.

Catalina Sastre

S'ha dit que...

Quasi davant cas mecànic Bernadí, dia 23 passat dos joves que anaven damunt una moto i sense casc xocaren contra un cotxe que els va sortir d'un carrer; si bé les conseqüències no foren molt greus. Convendria, però, que aquest accident –per això ho publicam– servís d'avís a tots, tant per a la protecció com per a l'excés de velocitat dins case urbà.

El mateix dia 23 el propietari d'un galliner es va veure obligat a denunciar que un ca, o més d'un, sense control hi entraren dedins i mataren al voltant de 18 gallines.

La mort d'una jove de 18 anys a un poble de Catalunya a conseqüència d'impactar-li un coet en el pit durant la celebració de les festes, hauria de fer repensar als qui per la vila n'amollen a fi de prendre les mesures que pertoca.

Possiblement hauria estat més convenient comprar per manco doblers l'edifici de Can Xorri i aprofitar-lo –amb algunes reformes– per a dependències de l'Ajun-

Noces curioses

Onofre Arbona Ribas, de 69 anys –fill de pare i mare montuïrers que, casats de fresc, el 1929 anaren a viure a l'Argentina– vengué ara a Mallorca i es va casar a Montuïri en segones núpcies aquest 1 de juliol, amb Delia Ilda Rial.

Els concursos literaris

A l'hora de tancar aquesta edició ja han arribat alguns treballs del concurs de conte curt d'enguany. Es recorda que tant per a aquest com per al juvenil el termini d'admissió finalitza el proper 28 de juliol.

tament i locals d'utilitat pública.

Per a les necessitats del futbol i altres esports hagués pogut ésser tan eficient aquell petit bar que hi havia al costat dels vestidors.

La pràctica de l'esport –que no és el base– costa una "doblerada" al poble... i no se'n treu el profit que pertoca.

L'Ajuntament es vol fer amb uns terrenys amb casa prop dels Creuers per anar-hi a fer meditacions transcendents, a la manera com ho feia el govern anterior a "Menut". Se suposa que l'adquisició (?) no arribarà als cent milions.

Continuen les queixes per no haver tapat els clots en el camí que va al pesador dels porcs. I això que ja s'havia denunciat

el lamentable estat d'aquesta via.

Antoni Nicolau Sastre acaba de presentar la dimissió o renúncia al càrrec de regidor de l'Ajuntament per motius laborals... Altres asseguren que les causes podien ésser diferents.

Com també n'hi ha que recelen que en el ple municipal del 3 de juliol s'hagi d'aprovar la contractació, mitjançant arrendament, de la gestió indirecta del bar del poliesportiu "Es Revolt".

Sant Bartomeu ja és el mes que ve, i qualcú ja es comença a demanar per què serà que enguany –hores d'ara– es parla tan poc de les festes. Això sí, els cossiers ja es preparen. De totes manes no s'entreveu cap acte extraordinari.

En Xerrim

ES MOLI DE CAN PERONS PARRILLA

Dimarts - Diumenge
Dienstag - Sonntag

20:00 - 24:00

Tlf. 971 16 15 07
Yatush@jet.es

Carrer Molinar, 51
Montuïri

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària celebrada el 6 de juny de 2000

Comunicacions de batlia

1- Signatura de conveni entre l'Ajuntament de Montuïri i la Mancomunitat del Pla de Mallorca per a la gestió del servei del Centre de Dia.

2- Certificat de l'acord de la Mancomunitat del Pla d'instar a la Conselleria d'Agricultura perquè tenguí en compte els grans danys ocasionats per la sequera.

3- Execució dels serveis de Ferroviari del mes de març.

4- Documentació de la Mancomunitat del Pla: Comissió Informativa dia 15 d març 2000, Ple extraordinari dia 27 d'abril de 2000, Acta Ple extraordinari dia 3 de març de 2000.

5- Subvenció a Ruanda de 100.000 ptes.

6- Repulsa contra accions violentes d'ETA.

Resolució contracte de gestió del servei públic de bar i annexes del poliesportiu

Per 6 vots a favor (PP) i 4 en contra (PSM-PSOE) es va acordar:

1- Resoldre de mutu acord l'ampliació de la concessió per 10 anys a canvi de fer les inversions de cobriment de la piscina municipal, establerta a la sessió plenària de data de 27 d'abril de 1999.

2- Resoldre de mutu acord el contracte de concessió del servei de bar i annexes del Poliesportiu Municipal "Es Revolt" concedit per 20 anys prorrogable per 5 anys més, signat en data de 14 de novembre de 1997, conforme als articles 2 i 16 del plec de clàusules del contracte. Això suposa que l'Ajuntament de Montuïri recupera completament la gestió del servei públic de bar i prestacions accessòries del Poliesportiu Municipal.

3- Recuperar les instal·lacions, bens i dependències cedides al concessionari, així com les instal·lacions i elements fixos incorporats per aquest com a millora d'infraestructures fetes al Poliesportiu esmentat, conforme a l'article 9.A.3 del plec de clàusules del contracte.

4- Indemnitzar al concessionari de les despeses fetes per les inversions i que no han pogut ser recuperades per l'extinció anticipada de la concessió, així com dels beneficis o lucre cessant el concessionari,

Nota informativa

L'Ajuntament de Montuïri ha acordat recuperar la gestió del Poliesportiu Municipal amb totes les seves instal·lacions.

Ha estat una decisió de mutu acord amb l'empresa concessionària, justificat per la voluntat de donar un complet servei social al poble de Montuïri, que és la funció principal d'un Ajuntament.

El mutu acord es regula jurídicament com un supòsit excepcional. Significa que l'Ajuntament ha de valorar la importància de les activitats esportives i d'espai dels montuïrers, i considerant que són bàsiques pel Benestar Social, les vol coordinar de manera més satisfactòria per l'interès de tots.

En aquest sentit, les obres i equipaments fets per l'empresa passen a ser propietat de l'Ajuntament. A l'empresa se li ha de pagar, segons estableix la llei, el següent:

- 44.000.000 ptes. de les obres pendents d'amortitzar. La despesa global s'ha justificat en factures signades per l'arquitecte director de l'obra.

- Interessos bancaris deguts al pagament aplaçat de la quantitat anterior a 10 anys.

- Finalment l'empresa ha renunciat expressament als doblers que li corresponen per lucre cessant (beneficis que deixaran d'obtenir) en benefici del poble.

L'Ajuntament preveu així gestionar directament les instal·lacions esportives, construir un pavelló cobert per les activitats que demanin els usuaris, controlar el servei del bar mitjançant persones especialitzades en restauració, i aconseguir, en definitiva, que l'aprofitament de "Es Revolt" sigui satisfactori i complet per a tots els montuïrers.

conforme a l'informe econòmic annex a la proposta, segons els articles 9.B.6 i 10.A del plec indicat.

En aquest sentit s'efectuarà una modificació de crèdit per abonar la quantitat de l'any 2000 dins el pressupost corresponent i s'acorda realitzar de manera plurianual la previsió dels anys següents.

Modificació de l'ordenança fiscal per guals

Per 6 vots a favor (PP), més 3 a favor (PSM-PSOE) i una abstenció (Miralles) es va acordar modificar l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per reserves de via pública per aparcament, anul·lant la taxa dels guals situats als carrers empedrats on s'ha prohibit l'estacionament, a efectes d'1 de gener de 2000, retornant, per tant, l'import de la taxa abonada pels atorgants d'aquest aprofitament

Moció d'urgència

A fi d'ajudar a pal·liar en certa mesura els danys causats per la sequera i l'increment del cost dels combustibles, la coalició PSM-PSOE va presentar aquesta moció, la qual es va aprovar per unanimitat: "Eximir als contribuents d'aquest municipi del pagament en aquest període imposi-

tiu de l'import sobre bens immobles de naturalesa rústica".

Precs i preguntes

D'entre els mols que es feren cal esmentar: Aclariment sobre remuneració econòmica i estatut dels Cossiers, la continuació de les obres del Pla Mirall, la utilització de la piscina municipal, l'escoleta d'estiu, possibles solucions a les torrentades a Sa Torre, desperfectes del Pla Mirall, rampa als graons, control del nivell d'aigua del Pou del Rei, queixes sobre l'arena del Dau, reinstal·lació dels bancs d'Es Dau, la restauració de la Creu de Son Rafel Mas, millora i solució als contenidors de fems, normativa sobre ocupació de la via pública, cotxes abandonats, situació de les NN SS, multes de tràfic, deficiències del consorci d'aigües, inauguració del Centre de Dia, inundacions pluvials (clavegueram que s'esbuca), pagaments del 99 i saldo bancari, es demana més vigilància sobre diferents robatoris i actes vandàlics, invitació formal al President i Vicepresident del Govern per a les festes patronals, unificació de criteris sobre ròtuls lluminosos, deficiències en diades i torneigs esportius organitzats per l'Ajuntament i notificació de plusvàlues.

"Parrilla Yatush"

Dia 1 de juny fou inaugurat l'establiment dedicat principalment a torrades amb el nom de "Parrilla Yatush", regentada per l'alemany Yatush. L'establiment roman obert de dimarts a diumenge, de les 20 a les 24 hores. Està instal·lat en el Molí de Can Perons.

Teatre escolar

A la Sala Mariana, el capvespre de dia 9 els alumnes d'Educació Primària de les Escoles escenificaren la història de les Balears, des de temps remots fins als nostres dies. L'obra fou dirigida per Francisca Pocoví, monitora de dramatització i d'expressió corporal. L'escenificació va complaure i la sala es va omplir totalment.

Societat de caçadors

Canvi de President

A l'assemblea que va celebrar dia 9 la Societat de Caçadors de Montuïri i per haver complit el termini reglamentari, va cessar de president Francesc Bauzà. A la mateixa sessió fou elegit com a nou president Bartomeu Bennassar Verger, de Cas Carboner.

Federació de Música

Dia 17 es va celebrar a Montuïri l'assemblea de la Federació Balear de Bandes de Música en la qual fou reelegit president Josep Claramunt Vives —qui ja feia dos anys que ho era— de l'Almudaina i Cosme Bonet, de Ses Salines, vice-president. Aquesta Federació està integrada per 35 entitats musicals.

Conferència sobre ecologia

Organitzat per l'Ajuntament i la Comissió del 7è Centenari, dia 23 i sota el patrocini de "La Caixa" el professor d'edafologia de la UIB, Jaume Vadell Adrover, va exposar una interessant conferència amb transparències i diapositives sobre el medi ambient i agricultura ecològica de les Balears.

Tercera Edat

Gent Gran

L'Associació de Gent Gran dia 15 va organitzar una excursió en la qual es féu una visita cultural a Ciutat. Pogueren contemplar el museu de la catedral, el Palau de l'Almudaina i el museu militar de Sant Carles. Després del dinar, a Can Guillem, hi hagué ball.

Persones

Majors

80 persones participaren dia 18 a l'excursió que es féu. A Campanet les convidaren a berenar i tot seguit assistiren a una exposició comercial. Després de dinar al Foro de Mallorca anaren a Lluç on visitaren la Mare de Déu i participaren a la missa abans de retornar a Montuïri.

Malats a Lluç

Prop de 30 persones, entre malalts i acompanyants, anaren a Lluç dia 22. Allà compartiren una jornada agradable, participaren a la missa solemne i tornaren satisfets de la diada; com també ens demanaren que facem públic l'agraïment a la Mancomunitat i a l'Ajuntament per les dones que van a les cases i els fan la vida més agradable.

Montuïrers a Ruanda

Dia 27 retornaren de Ruanda i Burundi els 4 montuïrers que havien partit d'aquí dia 10. Foren Mateu Fiol i la seva esposa Margalida Mayol, Sebastià Miralles, rector d'El Terreno i Joana Maria Bennassar. Allà, a més de visitar a la religiosa mon-

Can Perons abans de la reforma romana en un estat lamentable. Ara, rehabilitat i reformat ha canviat totalment i ofereix, al costat del molí de Can Ferrando, l'aspecte que ara contemplam.

tuïrera Margalida Miralles, també pogueren adonar-se del lamentable estat en què viu la gent d'aquells indrets.

Inauguració del Centre de Dia

A Ca ses Monges dia 29 fou inaugurat el Centre de Dia de la Mancomunitat amb l'objecte que s'hi puguin concentrar les persones de la nostra contrada que precisin assistència. A la inauguració hi assistiren el president del Govern Balear, Francesc Antich, el vice-president, Pere Sampol, la consellera de Sanitat, Aina Salom, la de Benestar Social, Fernanda Caro, el president de la Mancomunitat i batle de Petra, Joan Font, el batle de Montuïri i moltes més personalitats i convidats. Intervingueren el nostre batle, el president de la Mancomunitat i el del Govern.

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

Mateu Ginard Sampol, Director General d'Infraestructures Agràries

Projectes immediats: inversions en explotacions agrícoles i pal·liar el problema de la sequera

Mateu Ginard Sampol des de ja fa uns 20 anys recolza la candidatura del PSM; des de fa 9 és regidor del nostre Ajuntament. I ara, que com és sabut, ja en fa un que el nomenaren Director General d'Infraestructures Agràries, consideram adient convidar-lo perquè ens parli de la seva darrera tasca, si bé aquesta vegada li demanam que sia ell mateix el qui ens oferesqui el seu currículum. Així ens ho exposà:

– Crec que el meu currículum personal ofereix poca curiositat ja molta gent el coneix, però puc relatar alguns dels fets que consider més significatius: vaig esser escolanet però vaig anar a Ses Escoles i no a la Sala Mariana, usuari permanent del Dau, estudiant de batxillerat amb don Melchor, fins a quart. M'enviaren pensionista als Teatins, vaig ser jugador del Montuïri fins a la categoria de juvenils. Vaig participar en les activitats del Grup Jovent i de l'Obra Cultural Balear. Tenc fets tres cursos de medicina a la Universitat Autònoma de Barcelona. M'enviaren a fer el servei militar i vaig estar de PM a Valladolid des del gener del 80 al febrer de 81 (quasi m'hi va agafar el 20F). Vaig donar suport a la candidatura del PSM a les primeres eleccions Municipals i des de llavors n'he estat militant. El 81 vaig fer de Zelador a Son Dureta però després vaig

poder estudiar d'infermer i m'hi vaig diplomar el juny del 84. El setembre del 83 m'havia casat amb na Joana Maria Fiol, i ja l'hagués poguda anomenar a les des del principi d'aquest currículum, i al gener del 85 tenguérem el primer fill, en Francesc, després n'hem tengut dos més, n' Elisabet, el 87 i en Miquel,

el 94. En acabar infermeria vaig estar un any a la Mútua Balear fent radiografies però el setembre del 85 vaig començar a donar classes de Formació Professional a l'escola cooperativa Es Liceu del Pont D'Inca i n'he estat el president aquests 9 darrers anys que coincideixen també amb els anys que duc de regidor a l'Ajuntament de Montuïri. Som Especialista en Educació Infantil des del 96 i, com a representant de la cooperativa, he format part del Consell Rector de la Unió de Cooperatives de Treball Associat al llarg de vuit anys. Aquestes activitats també les he compaginades amb les guàrdies de cap de setmana al PAC de Vilafranca.

– Ara que desenvolupes aquest càrrec autònom, quines activitats conserves?

– En aquests moments he deixat totes les activitats laborals perquè són incompatibles amb el càrrec que ara ocup.

– Ja coneixies les infraestructures agràries?

– Encara que les infraestructures agràries són responsabilitat de la meua Direcció General ara ja no s'anomena així. Ara és la DG de Desenvolupament Rural. Conèixer aquest àmbit d'acció m'ha suposat realitzar moltes visites sobre el terreny, informar-me sobre conceptes, normatives i disposicions i, per suposat, establir els contactes que necessàriament s'han de tenir amb els professionals del sector, així com poder comptar amb la inestimable ajuda dels tècnics de la Conselleria. També he pogut comptar, i els ho vull agrair, amb l'actitud comunicativa dels membres de la Cooperativa Agrària de Montuïri i en especial del seu president, en Miquel Mascaró, i del seu gerent, en Gaspar Mas.

– Quins són els projectes més immediats que teniu?

– El projecte més immediat que ja tenim a punt -i que suposa la part més important de la tasca de la Direcció General- és l'inici de totes les línies d'ajuda a les inversions en explotacions agrícoles, relacionades amb el programa

LEE.

CHAMPION U.S.A.

SOLIDO
Serrins

DIESEL
FOR EUROPEAN RACING

Levi's

MANS

L'Almoina, 30

Tlf. 16 84 56

Porreres

de Desenvolupament Rural que hem preparat d'acord amb les directrius europees pel nou període de programació 2000-2006. També estam pendents de l'aprovació europea per iniciar la línia d'ajudes per la incorporació de joves agricultors i hem enviat a Madrid l'esborrany d'un conveni per poder fer d'aquí al 2008 inversions en reguiu amb aigües depurades que seran fonamentals per poder fer front a d'altres possibles períodes de sequera. Elaboram també el programa regional que regularà l'actuació del Grup d'Acció Local que es constitueixi per dur endavant el nou programa *Leader+*.

- Davant la sequera d'enguany, heu elaborat algun programa especial per donar solucions i compensar les pèrdues que se sofriran?

- Sí; la principal tasca que hem tengut i tenim es la de donar solucions per poder fer front a la sequera. Ja s'ha donat a conèixer a premsa l'acord entre la Conselleria i les organitzacions agràries on s'estableixen les mesures necessàries per garantir el menjar del bestiar i per compensar les pèrdues produïdes en els cultius de cereals.

- Encara tens temps per dedicar-te a exercir de regidor de Montuïri?

- Les tasques de regidor de l'oposició a l'Ajuntament de Montuïri són minses perquè els àmbits de participació que ens ha deixat l'equip de govern és al límit dels mínims que permet la llei, és a dir, una vegada cada tres mesos en el plenari ens informen del que ja han decidit fer. Amb voluntat política i sentit democràtic haguessin pogut acceptar perfectament les propostes de participació que els hem fet des de l'oposició, com pot esser la creació d'una comissió informativa de caràcter general i la celebració d'un plenari ordinari cada dos mesos en lloc de cada tres, així com establir pautes de consens per a la cessió de locals -que són de tots- a associacions, arribar a acords per un pacte urbanístic i obrir una dinàmica cultural amb una oferta amplia dirigida als infants, joves i grans, convidant a la participació de tothom.

- És total la teva dedicació a la Direcció General?

- Aquest primer any la meva dedicació a la Direcció General ha estat plena, això vol dir sense límit d'horari i ha difi-

cultat tant la meva dedicació a l'Ajuntament com a la meva família i als amics, però és previsible que la situació es normalitzi poc a poc.

- Des d'aquest lloc, podràs ajudar als montuïrers?

- Els montuïrers saben queestic a la seva disposició en qualsevol moment que ho necessitin i m'ofereix per donar informació directa de totes les actuacions que es duuguin endavant des de la Conselleria d'Agricultura en general i especialment de les que es duen a terme des de la Direcció General en la qual jo treball. Em trobaran al primer pis número 10 del carrer Foners de Ciutat i ca nostra també tothom sap on és.

- Com valeres el Pacte de Progrés a nivell comunitari?

- Molt positivament. Ha estat un pacte higiènic en el sentit de canvi de tarannà en la manera d'exercir la política, d'obertura cap a nova gent, de diàleg amb tots els sectors socials i consens entre partits polítics i corrents d'opinió que representen la majoria de ciutadans d'aquesta comunitat. El Pacte de Progrés recull sensibilitats diverses que enriqueixen la gestió i es treballa per a una Comunitat Autònoma a la mida de tothom. Jo estic molt agraït a què la gent del P.S.M., i companys molt concrets, hagin confiat amb jo per participar-hi.

- Políticament, com consideres Montuïri?

- Montuïri des del meu parer és un poble on hi ha gent que pateix margina-

Joan Verger i Jeroni Nicolau, els altres dos regidors del PSM

ció per qüestions polítiques i d'opinió. Al poble no hi ha diàleg institucional, s'oblida conscientment una part de la gent del poble que l'estima i se'n sent part. I a Montuïri totes les persones valen molt, totes. La meva tasca com a regidor, a l'igual que la dels meus companys, està orientada en la voluntat de construir un Món... tuïri on tots ens hi poguem sentir bé, representats, escoltats i recolzats amb les nostres projeccions, les nostres il·lusions.

- Ja per acabar, desitges afegir alguna cosa més?

- Vull agrair públicament el suport vital que m'ha donat tota la meua família i tenir un record especial per al meu pare, llucmajorer de naixement però montuïrer de sentiments i de fet, i al què he d'agrair saber veure la importància que tenen les petites coses, els fets de cada dia, el desig de conèixer i la necessitat de la tolerància.

O. Arbona

Super Montuïri
Extens assortit
 Gran varietat de productes d'alimentació
Peix congelat • Carnisseria
Xarcuteria • Panaderia
Fruita i verdura • Begudes • Neteja
 I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"
 Av/ Es Dau, s/n • Tlf. 971 64 67 60 • Montuïri

Honorat Moll Ribas "des Forn"

La seva afició i preparació, junt amb la seva constància, l'han duit a cantar dins els principals teatres de l'illa

Un dels darrers actes culturals de lleure que hem tengut a Montuïri fou el 15 d'abril de l'any en curs, en el nostre temple parroquial. Fou dirigit per un prestigiós músic: Rafel Nadal. Es tractava de La Passió (Concert amb paraules). Interviugueren l'Orquestra Camerata Sa Nostra, la Capella Teatina de Felanitx, la Coral Mont-Lliri del nostre poble, Miquel Mestre com a narrador i Honorat Moll Ribas (tenor) com a cantant solista. El nombrós públic que omplí el recinte gaudí d'un concert que es pot qualificar de gran qualitat artística.

En la present entrevista tendrem amb nosaltres un dels principals protagonistes d'aquest acte: Honorat Moll Ribas.

Era quasi obligat dur-lo a la nostra secció per tenir constància de la seva permanent preparació per arribar a interpretar com a solista aquesta i altres obres en què ha intervingut. Ha estat un llarg i no fàcil camí el seu. Es pot dir que és un veterà de l'escena.

Dins el nostre temple ha actuat sota la direcció de Rafel Nadal, en altres ocasions, una d'elles també amb l'Orquestra Camerata Sa Nostra, acompanyat per la soprano Isabel Rosselló i Giorgi Bird (violinista), el 1995.

Abans ens havia presentat un altre

espectacle musical: "Cançó d'amor i de guerra".

Les seves actuacions a través de l'illa comencen al Teatre Principal de Palma juntament amb Isabel Rosselló i Josep Mª Ribot (baix), estenent-se cap al Teatre Municipal de Manacor, actuant amb Paula Rosselló (soprano). Continua al Teatre Principal d'Inca i altres localitats illenques, interviugent sem-

pre al costat de figures rellevants de l'art líric, una de les quals fou també, entre d'altres, Maria J. Martorell.

Intentarem saber com pensa i com és ell mitjançant aquesta entrevista.

Quan ens reb al seu domicili el primer que ens crida l'atenció és una extensa llibreria al fons de l'habitació. Al seu costat –un racó especial– un aparell musical acompanyat d'una nombrosa col·lecció de "compac-discs" on hi estan presents les figures de la música clàssica més importants de tots els temps.

Honorat Moll va néixer a Montuïri el 20 de desembre de 1937. Té ara 62 anys. Treballa professionalment a la Conselleria d'Obres Públiques i és funcionari de carrera de la Comunitat Autònoma. Són quatre germans, per aquest ordre: Honorat, Maria Antònia, Bartomeu i Catalina. Tengueren també dos germans més que moriren de molt nins. Es casà l'1 de juny de 1966 amb Joana Ramonell Martorell. Tenen dos fills: Margalida i Mateu.

– Quines foren les teves primeres passes dins la música?, li preguntam.

– Els meus inicis –contesta– varen esser en el cor de la nostra parròquia. En aquell temps anava a classe a la Sala Mariana i don Josep Estelrich ens ensenyava solfeig. També vaig cantar amb "L'Escola Cantòrum" del Seminari on hi vaig estudiar dos anys.

– La teva inquietud musical, on o quan es despertà?

– De nin –ens diu– els meus pares m'iniciaren en el coneixement de la música i a valorar-la. També influïren les companyies de sarsuela que a vegades, poques, actuaven en el "Cine Royal". A més, totes les pel·lícules musicals que vaig veure quan era molt jove.

– Això fins a la teva pubertat, diríem. Passem a la teva joventut que fou quan començares a introduir-te dins el món del cant més seriosament. Què ens pots dir d'aquell temps?

– Tenint coneixements de cant, que vaig aprendre amb don Bernat Julià quan formava part de la "Schola

TOLDOS
Hnos. MIRALLES

- Toldos • Capotes •
- Falsos sòtils •
- Sòtils de policarbonat •

C/. S. Rafel, 84 • Telf.: 971 24 59 09 • Fax 971 24 63 19
Telf. mòbil: 907 11 12 01 • 07008 Palma de Mallorca

Cantorum", vaig passar a cantar amb la coral de la "Societat d'Òpera de Mallorca", que actuava en el Teatre Principal. Don Josep Picó Aguiló que n'era el director, m'introduí dins el món de l'òpera. Més endavant vaig cantar amb la "Capella Clàssica", el director de la qual n'era Josep Mª Tomàs, qui influí poderosament damunt mi respecte al cant coral. En aquells anys jo estava fent el servei militar i estant a Palma em dedicava a aquestes activitats.

- Però acabares el servei militar i tornares a Montuïri; trencant-se la teva intensa relació musical amb els cors de Palma.

- Així fou. Vaig passar uns quants d'anys cantant amb el cor de la Parròquia de Montuïri, i també passava el temps sense tenir l'oportunitat de prendre part en algun acte musical de rellevància.

El nostre interlocutor ens diu aquestes darreres paraules amb un to desolat. No era per a menys. Abans, estant a Palma, Joan Nadal Martínez, un tenor de prestigi, li havia recomanat que es dedicàs seriosament a formar i educar la seva veu. Havia descobert en ell aptituds prometedores.

La història d'aquests anys és interessant, però l'exposarem breument: era a les acaballes dels anys setanta o començaments del vuitanta. Venia per Montuïri en Joan Daviu, a qui tots hem conegut i admirat, ja que també a vegades cantava amb la nostra coral. En Joan Sampol, que també hi formava part, proposà a Daviu la idea de donar classes de cant als elements de la coral que els interessàs. En Joan Daviu acceptà la idea. N'Honorat aprofità l'oportunitat.

En aquests moments en Daviu impartia classes a Manacor. Quan des de Palma passava per Montuïri, recollia n'Honorat i després tornaven plegats. Amb aquest assistia a les classes de cant, Paula Rosselló, i n'Honorat, a més, un dia per setmana també en rebia a Palma del mateix Daviu. Havia tornat reprendre la seva intensa activitat musical. I així per espai de dos o tres anys.

Sabem que en Daviu després d'haver-lo tengut a classe durant aquests anys li digué: "Norat, tu cantaràs". No s'equivocà.

- Quan i com fou la teva primera actuació com a solista?

- No l'oblidaré mai -contesta-. Era al

Teatre Principal a rel d'un homenatge a Francesc Bosch. Animat per la soprano Maria José Martorell vaig interpretar dues composicions musicals, una d'elles, "Una furtiva lágrima", de G. Donizetti. Al final fou una ovació extraordinària per part del públic. No m'ho podia creure, estava francament sorprès.

- Alguna cantant amb la qual has format parella de cant?

- Varies: Paula Rosselló, Maria J. Martorell, Isabel Rosselló...

- Retornant a la teva educació musical, si no anam equivocats has tengut també altres professors de cant.

- És així: en tècnica vocal, Bartomeu Català (tenor) i amb expressió, Rafel Nadal. Aquest és el millor professor que he tengut.

- Com et veus a tu mateix dins el món de la lírica?

- Em consider un bon aficionat al cant i a la música.

- Quins tipus de tenors existeixen dins el món de l'òpera?

- Hi ha els lleugers, els lírics, els dramàtics...

- Dins quin grup t'han de catalogar?

- Com a tenor líric.

- Quan un cantant està actuant damunt l'escenari de cara al públic, està segur d'ell mateix? Volem dir, si no té por de no arribar a una nota alta en un moment determinat.

Es posa a riure suaument.

- És un perill llunyà. L'artista confia i

està segur de la seva tècnica. Són molts els anys d'escola, però... a vegades, poquíssimes, passen fets inesperats. En Pavarotti, per anomenar una figura de renom, tengué un fallo d'aquest tipus. Crec que era damunt l'escenari del famós O. House de Nova York. Però, com he dit, són casos raríssims.

- Quin ha estat, per a tu, el cantant millor que has pogut escoltar?

- Alfredo Kraus. Tenia una gran tècnica i un timbre de veu preciós. Era extraordinari. Una frase seva fou: "La voz es un instrumento único e insustituible".

- Pel que has dit quasi al principi respecte a classes de cant, sembla que aquest art requereix una formació llarga i rigorosa.

Mou el cap lleugerament cap enrere.

- I dura. No ho saps bé, en l'emissió de veu hi prenen part més de 190 muscles del cos. La respiració, el mode en què es respira té una importància vital per al qui canta. Que t'he de dir...? Podria parlar-ne llargament i no acabariem. No és un senzill passeig. Ara un detall: quan el baríton, tenor, baix... el que sia ha de passar del cant al diàleg normal, en escena, les passa morades per haver de canviar de vocalització. Molts de detalls no arriben al gran públic. A més, el cant no es pot abandonar, és un constant exercici físic. No es pot perdre la forma.

- És obligat demanar-te algunes figures del cant que admires.

- Com ja he dit abans, per a mi Alfredo

(Continua a la pàgina següent)

Restaurant
Ca's Carboner

(DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

(Ve de la pàgina anterior)

Kraus, després, Renata Tebaldi, Plácido Domingo, Victòria de los Angeles, ques- ta extraordinària, Monserrat Caballé, Guiseppe di Stéfano... N'hi ha tants.

– **Passem als compositors: els teus preferits?**

– Bastants. En diré uns quants: Guisep-pe Verdi, Giacomo Puccini, Gaetano Donizetti, Massenet, Tchai- kovski, Wagner, Bizet...

– **Tres obres mestres dins l'òpera:**

– La Traviata, de Verdi, Werther, de Massenet, "Tosca", de Puccini.

– **Anomena uns quants films musi- cals memorables.**

– "West Side Stori" i "Cantando bajo la lluvia".

– **Hi ha afició a Mallorca per a l'ò- pera?**

– Sí. Sens dubte té un públic incondi- cional. El Principal sempre s'ompl en ca- da funció que organitzen. L'òpera ha passat de minories, com era, a esser avui un espectacle multitudinari.

– **Consideres que a Montuïri tenim sensibilitat musical?**

Ens està mirant un moment.

– Jo crec que sí. Cada vegada que hem fet un concert a l'església, s'ha omplida. Sí; crec que el nostre poble té sensibili- tat musical.

– **A quina classe de persones sol agradar molt la música?**

– Opín que les persones sensibles són les més receptives. Aquestes solen estimar

la música, saben captar el seu missatge.

– **Què tal l'acústica del Teatre Prin- cipal?**

– Defectuosa. En canvi la de l'Auditori és molt bona.

– **I la del nostre temple parroquial?**

– Per al cant no és massa bona. El que canta no pot apreciar massa bé la seva pròpia veu, no pot regular-la, cosa que és molt important i s'ha de guiar instinti- vament.

– **Anem a unes quantes preguntes de caire personal. Les teves aficions, a més de la part musical.**

– Vaig cultivar el teatre durant anys. Interpretava i dirigia. La darrera obra on vaig intervenir fou una obra musical: "El diluvio que viene".

– **Per llegir: prosa o poesia?**

– Prosa, generalment.

– **Dels mestres de la pintura, quins destacaries?**

– Sens dubte: El Greco.

– **Quina qualitat és la que més ad- mires de les persones?**

– La sinceritat i la bonhomia.

– **Un personatge que admires dins de la història recent de la humanitat?**

– Te'n diré dos: Joan XXIII i Teresa de Calcuta.

– **Posats a organitzar una vetlada musical, anomena tres composicions que inclouries en el programa.**

– És difícil contestar de cop a la pregun- ta, però mira... No hi mancaria "Una furti- va lágrima", de Donizetti, "Agnus Dei", de Bizet i "La Dona e Móbile" de Verdi.

Fins aquí la nostra conversa amb n'Honorat. La seva inquietud musical, els esforços per dominar i educar la veu, l'admiració pel cant i les seves figures; tot envoltant el món de la música. Un tema apassionant que ens faria omplir moltes pàgines. Ens ha fet recordar un recent ar- ticle d'A. Muñoz Molina, on diu: "El fons vertader de la música és un enigma, roman inaccessible a les paraules".

El qui escriu afegiria que és un llen- guatge universal. Amb ella vola el nos- tre esperit per regions desconegudes. Fa guaitar les llàgrimes als ulls, captiva i embarga l'ànim i ens transmet missat- ges i emocions impossibles de definir, si no és mitjançant aquest art.

Miquel Martorell Arbona

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

Activitats extra-escolars caracteritzen el final de curs

Al hort escolar els alumnes practicaren i s'interessaren per la sembra de diferents plantes culinàries

Engunay l'alumnat d'educació infantil també ha fet les seves primeres pràctiques a l'aula de l'ordinador del centre

Hivernacle i hort escolar

Un curs més, l'alumnat del centre ha pogut fer les seves pràctiques a l'hivernacle de l'escola. S'han sembrat plantes destinades al consum en el menjador escolar (lletugues, tomàtiques, raves, bledes, julivert...) i també plantes aromàtiques i medicinals (romaní, moradui, menta, orenga, garlanda, herba-sana, farigola...), experiència que l'alumnat del 3r cicle de Primària ha aprofitat per fer una recopilació de les seves utilitats culinàries i curatives. Aquesta activitat fou degudament apreciada pels alumnes, els quals s'interessaren —uns més que altres— pel profit ecològic i humà que se'n pot treure del camp.

Escoles viatgeres

L'alumnat del 6è curs de Primària, acompanyat del seu mestre-tutor Josep Mª Munar, ha participat a les Escoles Viatgeres, activitat organitzada i subvencionada pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esports i per la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears. Durant la primera setmana del mes de juny es desplaçaren a Càceres des d'on realitzaren tota una sèrie d'itineraris culturals per la província, conjuntament amb l'alumnat del mateix nivell de dues escoles de la Península, una de Còrdova i l'altra de Burgos. Fou una experiència inoblidable que segur que no dubtarien en tornar repetir.

Viatge a Barcelona

L'alumnat i el professorat tutor del tercer cicle de Primària acabaren el curs 1999/2000 amb una estada de dos dies a la ciutat de Barcelona. Dia 20 de juny recorregueren la ciutat i visitaren, entre d'altres indrets, el Nou Camp, l'Aquàrium, el Planetari, el Museu de la Ciència, el cinema Imax i el barri gòtic. El dia següent es desplaçaren al Delta de l'Ebre per practicar l'esport del piragüisme. Sens dubte, un bon acabament de curs.

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina: Tlf. Magatzem: 64 67 44
 Cart. Manacor, km. 28'5 " : 64 60 95
 " Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

A l'hivernacle del centre els alumnes feren pràctiques sembrant un bon nombre de plantes

Llibre nou

Cançons populars mallorquines

Arreplegades per Joan Mòjer
Classificades i ordenades per
Sebastià Cardell

El folklorista llucmajorer Joan Mòjer Noguera (1859-1941), polític conservador local, qui també va esser batle i jutge del seu poble, a principis del segle XX va arreplegar i transcriure pràcticament totes -1535- les cançons tradicionals mallorquines que d'una o altra manera arribaven a les seves orelles i que ara ha reproduït, classificat i ordenat el professor Sebastià Cardell Tomàs en un volum dins el context del qual s'hi troben dites cançons, per altra part atapeïdes d'expressions i costums perduts.

El conjunt d'aquest recull és d'una temàtica molt variada: lloances a la bellesa de l'al·lota estimada, sentiments que neixen del fons de l'ànima humana, consells, ironies, geografia, animals, feines i temps del camp, arts, oficis, astres, la casa, el vestit, danses i molts altres caires de la vida humana. Corrandes, serenates, romanços... tot molt interessant, adesiara revelador d'un llenguatge senzill i entenedor amb el què gaudiran els qui estimen les nostres tradicions.- *O.A.*

Publicat per l'Institut d'Estudis Balearics.-
Palma, 2000.- 187 pàgs.

Porfíria

Una malaltia desconeguda

El passat mes de maig es va crear a Sant Llorenç des Cardassar la delegació de l'Associació Espanyola de Porfíria (AEP), una entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu informar i orientar els afectats de qualsevol tipus d'aquesta malaltia i les seves famílies.

Les porfíries són un grup heterogeni de malalties rares, per tant, poc conegudes encara. Existeixen diferents tipus: porfíria aguda i porfíria no aguda que es pot manifestar en quatre signes diferents: abdominals, psíquics, neurològics i cutanis. La majoria són hereditàries.

Juntament amb la seva raresa, un dels problemes que presenten les porfíries és que els seus símptomes corresponen a malalties comunes. Això fa que el diagnòstic es retardi.

Alguns medicaments, anestèsics, hormones, esteroides, infeccions, alcohol, estrès, desordres alimentaris i exposició al sol són els elements que poden provocar aquestes malalties.

Les persones interessades en més informació o en fer-se socis (és gratuït) o que vulguin donar suport al projecte de l'Associació, poden adreçar-se a "Associació Espanyola de Porfíria", carrer de l'Heura, 5 - 07687 Sa Coma-Sant Llorenç des Cardassar. Tlfs. 971 585 624 i 071 810 321.

Joan Antoni Payeras

El Molí de Can Nofre

A principis d'any fou adquirit el Molí de Can Nofre per Joan Mesquida Pocoví "Serra". De llavors ençà s'hi han duit a terme un bon grapat de millores a fi de restaurar-lo així com estava quan el construïren segles enrere. La Comissió del Patrimoni el considera de gran valor per esser una edificació única del seu temps. Davant les cases serà una placeta pública. Al molí, que fou rebaixat alguns metres, se'ls hi tornaran reposar abans de col·locar-hi el capell. I a la casa, que formava conjunt amb el molí, se li retornarà també l'estil i distribució que abans la caracteritzava.

Glosa

Anada a Lluc

Dins el cor de la muntanya
per veure-vos hem vingut
Verge morena de Lluc,
per Mallorca i tota Espanya
ús demanem pau i salut

Verge de Lluc milagrosa,
a tots els qui estam aquí
guiau-nos pel bon camí
fins a la terra promesa,
terra de blat, mel i vi.

Per passar aquest camí
també vos vull demanar:
Mare, donau-nos sa ma,
del principi fins al fi,
perquè puguem arribar.

Gràcies pel que ja em rebut,
de Vós al llarg de la vida,
pel què ens donareu, Maria,
Reina i Senyora de Lluc,
a partir d'aquest sant dia.

Antònia Adrover

Cafè Can Pieres

Nova direcció

Pl. Major, 2

Tlf. 971 64 64 60

Montuïri

Carta oberta dels regidors del PSM

El passat 6 de juny el grup del PP, a través del batle Gabriel Mates, dugué a plenari la proposta de rescatar la concessió del servei de bar i annexes del poliesportiu de Montuiri, amb unes orientacions legals i administratives que justifiquen un negoci purament especulatiu. Curiosament aquests rescats beneficia a l'empresa propietat d'un grup d'amics de l'anterior batle i de l'actual. Aquesta és l'empresa Miquel Valls S.L., integrada per tres socis: en Miquel Valls (propietari de l'empresa constructora que va fer l'adquirat del Dau i que, contràriament a molts de servidors montuïrers, el va cobrar a la setmana d'haver acabat), en Sebastià Sàgreres "Peixel" i en Gabriel Roca Roca.

És per això que el grup de regidors del PSM-nacionalistes de Mallorca ens veim amb la necessitat i l'obligació d'explicar als montuïrers de com s'ha fet aquest acord, amb què consisteix i com s'ha gestionat.

1. L'Ajuntament proposa resoldre de Mutu Acord el rescat de la concessió, quan és l'empresa qui ho sol·licita. Legalment el mutu acord es una figura jurídica que només s'aplica en caràcter excepcional i per raons d'interès públic. Si és que hi ha excepcionalitats i raons que ho justifiquin en cap moment són expressades ni en la proposta de batlia ni en l'informe jurídic de la Secretària, Núria Riera.

2. En la valoració de les inversions hi ha una clara tendència a afavorir l'empresa concessionària. Valoren les inversions fetes amb 52.000.000 de pts. Nosaltres afirmam, perquè tenim documents que ho acrediten, que val aproximadament uns 35.000.000 de pts. Per tant concloem que l'Ajuntament ha sobrevalorat la inversió en 17.000.000 pts.

3. Al contracte s'estipula una partida anomenada Lucre Cessant.

Què és el Lucre Cessant? Són els doblers que els propietaris de la concessió deixen de guanyar. Però ja hem dit abans que són ells els que demanen deixar la concessió i l'Ajuntament no justifica l'interès públic d'aquest rescat, per tant, ningú els obliga a partir. Però ja que se'n van ho volen fer amb el màxim de benefici i acorden la figura jurídica del MUTU ACORD per poder cobrar "lucre cessant". Si aquesta figura es dugués a terme com diu la llei, i d'acord als càlculs de la Secretària, s'han de multiplicar 8.000.000 pts. de benefici anual per cada uns dels 17 anys que resten de concessió. I així, l'Ajuntament hauria de pagar 136.000.000 pts. Com que aquests càlculs fregarien l'atracament ho combinen acordant pagar només els guanys d'un any i per tant beneficiar-se de la figura del MUTU ACORD -i de passada esperar possiblement que els agraiquem tanta generositat-. Aquests 8.000.000 pts. de benefici d'un any s'afegeixen als 17.000.000 pts de sobrevaloració de la inversió, donant com a resultat uns guanys nets de 25.000.000 pts en aquesta operació.

En aquests càlculs s'hi han d'afegir els interessos, que amb els 10 anys sumaran més de 14.000.000 de pessetes.

Així el que fa dos anys va costar 35.000.000 pts. tres anys després - i perquè s'ha descomptant el que ja han recuperat durant aquests tres anys- costarà al poble de Montuiri més de 64.000.000 pts.

4.- El permís d'obres que es va presentar valorava l'obra en 25.000.000 de pessetes i l'Ajuntament, amb el nostre vot contrari, els ho va regalar. Valia 500.000 pessetes.

L'empresa va sol·licitar també una subvenció del programa 5B de la Conselleria d'Agricultura i els donaren 3.350.000 pts.

Aquests 3.850.000 pts cedides per l'erari públic no es comptabilitzen com a doblers recuperats pel concessionari i per tant descomptables del preu final del rescat

Sabem des de fa temps que tenim un Ajuntament especialista en vendre barat i comprar car i sempre amb socis relacionats política o personalment amb els qui governen a l'Ajuntament. Si no recordau la compra-venda del solar de can Rua que, a més de perdre doblers, va llevar la possibilitat d'ofertar solars a bon preu a la gent de la Vila.

Tampoc és acceptable que l'Ajuntament i l'empresa concessionària negociïn una operació d'aquestes característiques sense informar a la família de montuïrers que ha dedicat tot el seu esforç, el seu temps i molta d'il·lusió a fer funcionar aquestes instal·lacions. L'endemà del plenari, a més de celebracions a Sineu, l'Ajuntament va repartir uns papers per les botigues sol·licitant personal per contractar i encara ni el concessionari ni ningú de l'Ajuntament els havia comunicat res.

Al nostre entendre i en l'argot més corrent això s'anomena un "PELOTAZO" i el que vendrà darrera potser encara ho sigui més... Farem un seguiment de la gestió perquè el record de situacions anteriors similars no en són cap bona referència i la valoració de negoci que en fa la secretària - recordau la xifra de 8.000.000 de pts. de benefici anual - dubtam que siguin capaços de mantenir-la. Nosaltres iniciarem les actuacions necessàries per evitar aquests estils amb unes condicions ajustades a la realitat.

Regidors del PSM
Montuiri 17 de juny de 2000

LES ORDENANCES MUNICIPALS DE 1887 - IV

Es prohibeix captar

(Continuació)

Art. 50. Les empreses o propietaris dels carruatges que esmenta l'article anterior, hauran de donar a cada viatger un bitllet expressiu del seu nom, nombre del seient que li correspon, preu abonat i hora de sortida. Els conductors duran llista dels passatgers que condueixin en el carruatge i la mostraran a l'Autoritat quan la reclami, tot sota multa de 5 pessetes.

Art. 51. Es prohibeix a les empreses de carruatges destinats al transport de viatgers dur-hi més nombre de persones que l'autoritzat en el permís, sota multa de 2 pessetes.

Art. 52. Els fusters, ferrers, sabaters i demés menestrals no podran exercir el seu ofici en el carrer, ni deixar-hi bancs, fustes o altres útils i efectes, sota la multa de 2 pessetes.

Art. 53. Queda així mateix prohibit sota la mateixa multa de 2 pessetes el serrar en el carrer grans fustes o no ser previ permís de l'Autoritat competent, la qual sols el concedirà en cas de gran necessitat.

Art. 54. Als assaonadors i altres menestrals que es dediquin a indústries que puguin perjudicar la salut pública, se'ls prohibeix tenir aplecs d'immundícies dins els establiments, més que el temps necessari per a les operacions indispen-

sables del seu ofici, cuidant així mateix de mantenir sempre netes les síquies o conductes de desaigua, sota multa de 5 pessetes.

Art. 55. Els fabricants de midó hauran de tenir sempre ben tapades les alfàbies i els claveguerons, sota la multa de 5 pessetes.

Art. 56. No obstant el que es disposa en els dos articles precedents, l'Autoritat podrà prohibir particularment qualsevol de les indústries que s'esmenten, quan es transformin en focus de corrupció perjudicial a la salut pública. De totes maneres no s'autoritzarà establir-les d'ara endavant en punt cèntric del poble.

Art. 57. Es prohibeix captar en tot aquest districte municipal sense permís de l'Autoritat. El contraventor si es veí serà apercibut i en cas de resistència multat en 2 pessetes; si el captaire es foraster serà immediatament engegat incoerent en igual multa en cas de desobediència.

Art. 58. Tampoc es permet sense prèvia autorització recaptacions domiciliàries d'espècies de cap casta, sota multa de 5 pessetes.

Art. 59. Tot venedor en qualsevol lloc públic necessita permís de l'Autoritat. Els venedors hauran de tenir net, curiós i espaiat el lloc corresponent al seu trast, sota multa de 2 pessetes.

A principis del segle XX, un diumenge qualsevol, a sortida de missa no es veia cap casta de vehicles pels carrers

Art. 60. Cap venedor podrà col·locar els seus objectes fora de la línia que li traça l'autoritat, sota la multa de dues pessetes.

Art. 61. Igual multa s'imposarà als qui tinguin aplecs de pedaçs i no els tinguin nets i adreçats.

Art. 62. Els qui venguin càrregues a la grossa, les fruites o gèneres dels quals no estiguin a la vista i siguin inferiors en qualitat a les de la capa superior, seran multats en 5 pessetes si no han avisat abans als compradors.

Art. 63. El qui vengués grans, llegums, fruites o qualsevol altre article que estigués danyat, corromput o verd, incorrerà en multa de 5 pessetes a més de perdre l'espècie.

Art. 64. Per vendre carn fora de la carnisseria es necessari que el venedor acudisqui a l'Autoritat perquè li designi el lloc, a més del previ permís del què tracta l'article 66. Els qui ho fessin sense aquest requisit o en lloc diferent de l'assenyalat incorreran en multa de 2 pessetes.

Art. 65. El qui vengui carn, sia de la classe que sigui, que doni indicis de corrupció o sia, com vulgarment es diu, passada, incorrerà en multa de 5 pessetes a més de la pèrdua de la carn.

Art. 66. El venedor de carn haurà de tenir a la respectiva taula a un paratge visible un cartell en el qual s'anuncii la classe de carn que es ven en aquella taula i el seu preu, sota la multa de 2 pessetes.

(Continuarà)

Hotel Rural Es Figueral Nou
Es Pati de Montuïri
Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Antònia Miralles Martorell "Rua"

Sense disposar de títol, els vespres de principis del segle XX feia escola a ca seva

A la llar d'uns modèlics esposos montuïrers de mitjan segle XIX, com foren en Pep "Rua" i n'Antònia "Vollandina" varen néixer tres fills: n'Antònia (1863), en Josep (1869) i en Miquel (1872), els quals reberen dels seus progenitors una acurada educació, molt més exquisida de la què generalment assolien els fills de la majoria de matrimonis pagesos, com eren la immensa majoria del nostre poble. No fou, en conseqüència, gens estrany que els dos al·lots anassin de petits al seminari, encara que al cap d'un grapat d'anys en Miquel va considerar que no tenia vocació religiosa i va abandonar aquells estudis. No així en Josep, que dia 26 de març de 1896 era ordenat sacerdot i més endavant fou Missioner dels Sagrats Cors.

En canvi n'Antònia Miralles Martorell, nascuda el 10 d'octubre de 1863, la dona que en aquesta ressenya treim a llum, des de petita va demostrar un gran interès per les lletres; però en aquell temps a Montuïri ho tenia molt difícil aprendre'n, perquè els seus pares no n'hi podien ensenyar i a la vila encara no s'hi havien instal·lat les monges, que tant de bé feren entre les nines des de finals del segle XIX fins quasi a la darrera del segle XX. N'Antònia va haver d'aprofitar particularment les esporàdiques vengudes dels seus germans que, com s'ha dit, estudiaven al seminari; i ella aleshores rebia la influència d'un i altre, sobretot d'en Josep, alumne destacat en els estudis eclesiàstics, encara que quatre anys més jove que ella. Fou per això que al llarg aproximadament dels 25 primers anys del segle XX que n'Antònia donava classes els vespres a molts d'al·lots i joves del poble que de dia anaven a treballar al camp. I això que ella no disposava de cap títol que l'autoritzàs oficialment

En aquesta primera casa de l'esquerra del carrer de Jaume II vivia Antònia Miralles

per a l'ensenyament, si bé en aquell temps estava permès o es tolerava.

No tots els alumnes hi acudien a la mateixa hora. Generalment feia dos grups, segons les disponibilitats i el poc o molt saber dels assistents. Les classes les donava a una casa que tenien en el carrer de Sant Fernando. Aquests al·lots, tot i essent que ella patia un poc de l'oida, varen començar a dir-li "Sa sorda Rua", malnom que ja no es va llevar. Físicament no era molt alta, però sempre caminava molt dreta. Es va casar dia 15 de maig de 1891 amb Honorat Ribas Manera, de Son Reus, dos anys més jove que ella, un matrimoni en el si del qual tengueren tres fills: na Margalida, nascuda el 1895, en Rafel, el 1902 (qui essent aviador fou afusellat a conseqüència de la guerra civil, el 1936) i en Josep, nascut el 1904. Per cert que els dos fills havien anat a lluitar a la guerra d'Àfrica, el primer com a sergent i el segon essent soldat.

La nostra protagonista era molt catòlica. Per una part acudia amb freqüència a l'església i complia fidelment tots els

preceptes: no mancava mai a missa i observava amb molta exigència els dejunis quaresmals, com tampoc no se n'anava cap dia a dormir sense haver resat el rosari; i qualche dia més d'un, perquè si venia bé ja en "passava" un amb les seves amigues, amb qui es reunia molts de diumenges horabaixa per jugar a cartes, i l'altre a ca seva, generalment amb tota la família, abans o després de sopar, a la fresca o devora el foc, segon fos estiu o hivern.

De n'Antònia podem afegir que tenia molt de gust en l'elaboració del menjar. Cosa natural si tenim en compte que a ca seva feien unes bones matances i a més, a la caseta de fora vila sempre hi havia molt d'aviram i conills.

També era l'encarregada de pastar. Aquell dia, quan el forner "Cigala" a les 6 del matí o abans anava a ca seva com a totes les cases que havien de fer pa, a avisar que ja podien encalantir l'aigua per pastar, ella era la qui es posava a fer-ho tot. Més tard el transportava amb el fenyador i les tovalles, al forn. I en esser cuit el pa, tornava a cercar-lo. Es comprèn perquè n'Antònia no anava molt al camp, sols quan es feia precís.

Per altra banda la nostra ressenyada, com ja hem esmentat abans, aprofitava moltes de les vengudes del seu germà capellà per fer-li preguntes sobre cultura i especialment les regles gramaticals i aritmètiques que posteriorment havia d'ensenyar als seus alumnes. Una tasca, la d'ensenyament, que va donar per acabada quan ja era prop de l'any 1930, tota vegada que ja havia tornada d'edat i el mateix temps havien vingut a la vila dos capellans joves i decidits i bons mestres: el vicari Torrens i el vicari Munar. I aquests no sols atreïen la joventut, sinó que també aprofitaven per ensenyar.

Posteriorment, el 1936, començà la guerra civil quan ella ja tenia 72 anys d'edat. I fou aleshores quan va rebre una forta sacsejada amb motiu de la mort del seu fill Rafel (com ja s'ha especificat). Malgrat això encara va viure fins al 6 de setembre de 1942, dia en què, a conseqüència d'una enfermetat coronària, deixava d'existir.

Aclariment

A l'article publicat el passat mes de juny en aquesta secció i que parlava de la biografia de Rafel Pocoví Gomila -Andreu-, volem esmentar una petita rectificació: a l'apartat agraïments, on posa Bartomeu Bauzà Socias -Rafela- ha de posar Rafel Bauzà Socias -Rafela-.

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Ball de bot a plaça

L'any 1946 es féu un ball de bot davant l'antiga casa de la vila. Els dos que ballen en aquest moment són na Margalida "Baca" i en Toni "Roegó" quan encara eren nins. Asseguts i alguns drets, en primera fila destriam Tomeu "Baco", Joan Segura, Antònia "Poeta", Margalida "Caneta", Catalina "Baca", Francisca "sa Rossa", Margalida "Solandera", Margalida "Matarina", Joana "Baca", Joana "Peludeta" i Catalina "Solandera". Els qui estan darrera, joves i vells, gaudeixen de contemplar l'espectacle, molts d'ells, degut al temps transcorregut, ja no ho poden contar.

Records d'infantesa

Dos "partits", però...

Alguns anys després d'acabada la guerra civil –abans i després de 1950– va tornar ressorgir l'interès pels balls mallorquins o de bot, com eren coneguts per tot arreu. Anàvem a aprendre'n allà on podíem, però la majoria érem nines o al·lotes d'entre 10 i 15 anys. Al·lotes n'hi havia pocs, ja que entre ells no va caure tan bé com entre nosaltres.

Poc a poc va anar augmentant el nombre del qui hi anàvem i al cap d'un parell de mesos ja començàvem a sortir a ballar. Unes vegades a plaça i altres en el Puig. Però vet ací que al cap d'uns mesos més ja es va començar a dividir la gent i es formaren dos "partits", però... no polítics; més bé socials. A l'entorn d'un s'hi ajunaven uns, i darrere l'altre, la

resta. I ben prest foren "batiats" amb un nom cadascun; a uns els deien els "rics" i als altres, els "pobres".

Es pot dir que el pare de na Francisca Xamena, l'amo en Pep Xamena, era el qui portava el partit del "rics". En canvi el dels anomenats "pobres" duia al capdavant en Sebastià "Baco". Amb aquest s'hi arreplegaven les "Solanderes", na Francisca Sampol "sa Rossa", na Margalida "Matarina", en Toni "Roegó", les germanes Mora "Baques", i encara alguns més, els noms dels quals surten al costat de la foto de dalt i altres que aquell dia no hi eren. I pel que fa a l'altre partit, l'anomenat del "rics", el d'en Pep Xamena, hi havia naturalment les dues filles seves, na Francisca i na

Joana, les dues filles del Secretari, na Catalina i na Francisca Verger, una que venia de Sineu... i encara eren bastants més.

Ara bé, entre els components d'un i altre partit no hi va haver mai enfrontaments de cap casta, més bé hi havia ambició en provar-nos a veure qui ho feia millor. I quan sortíem a "rotlo" les nostres exhibicions no passaven de ser un ball de poble. Cadascuna de nosaltres va procurar fer-se un elegant vestit de pagesa (ells, de pagès) i quan s'organitzava el ball de cara al públic, amb motiu de qualche esdeveniment, ens el posàvem i venien guitarristes de fora poble per acompanyar-nos. El qui portava, però, la batuta era en Joan Segura, que venia de Santa Maria, i ens n'ensenyava.

Relatat per Margalida Mora "Baca"

Malalties i plagues de les vinyes

Per a tractar sobre el tema de malalties i plagues de les vinyes, el passat 17 maig, a Santa Eugènia, el senyor Josep Olive-lla, viticultor del Penedès, enginyer agrònom especialista en vinyes i parrals, va donar una interessant conferència al respecte a la qual hi vàrem assistir uns quants montuïrers.

Explicà el conferenciant que actualment, les vinyes en general, són diferents de les d'abans. S'han introduït peus o portaempelts diferents i aconseguit varietats més vigoroses i resistents a certes plagues i malalties, nous productes químics així com també maneres de conrear-les.

Va començar per explicar les malalties de la fusta, com són: *yasca*, *eutipiosis*, *escoriosis* i alguna altra. Aquestes ataquen al brançam gruixat i soca del cep. Vérem el dany que causen mitjançant diapositives. Explicà que és molt important mirar de curar-les rasant la fusta danyada i desinfectant amb arsènic sòdic. Per evitar el contagi s'ha de tenir la precaució de podar els ceps malalts apart i desinfectar les tisores i xerracs perquè de no fer-se així aquestes eines poden infectar els ceps sans.

Les malalties que poden atacar les vinyes i parrals, durant la seva vegetació, entre d'altres hi ha: *míldiu*, *cenrada*, *podrida*, *botritis*, *atracnosis* i altres. Totes causen un gran dany a les vinyes i segons la climatologia l'ataca una o altra.

El míldiu és un fong qual símptomes es manifesten per les típiques "taques d'oli" a l'anvers, que es corresponen al revés com una pelussa blanquinosa i fins i tot es veuen les espores del fong. Comença el perill quan les brostes són d'uns 10 cm, plou més de 10 litres i la temperatura és de més de 10 graus.

Els anys de primavera plujosa i humida pega fort i s'ha de tractar amb urgència. Si no es fa així i esperam uns dies, potser no poder posar remei i la vinya roman molt malparada, disminuirà la propera collita i és ressent per produir en normalitat l'any vinent. Actualment al mercat hi ha disponibles bons fungicides per combatre'l. Segons el cas basta tractar amb sulfat de coure o derivats i segons com no queda altre remei que emprar productes sistèmics o penetrants. Com és el

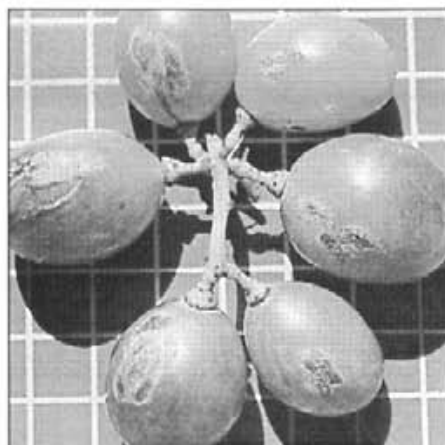
Benalaxil, *Cinomatsillo*, *Metalaxil*, *Diniconazol*, *Folpet*...

De la importància de tractar el míldiu al moment oportú basta dir, segons va informar el conferenciant, que un observatori d'avís del Penedès premia amb 50.000 pessetes al qui primer descobreixi una taca del citat fong. Per tant s'ha d'estar en permanent vigilància i realitzar el tractament tan prompte es trobi el primer símptoma.

Enguany com que hem tingut la primavera seca no s'havien vist atacs forts de míldiu però a partir de les pluges que hem tingut el mes de juny sí s'han detectat taques d'aquest mal. No obstant abans de ploure hi ha hagut vinyòvols que per prevenció ja realitzaren les pertinents esquitxades amb producte adient. Ja se sap, val més prevenir que curar. Fins el moment d'escriure —és a mitjan juny— la situació no és alarmant però sí s'han detectat a qualche vinya atacs de míldiu i cenrada, la manera millor per prevenir-la es donar a les vinyes esquitxades a base de coure i una bona ensofrada amb sofre en pols, alternant amb una esquitxada amb *dinocap* o qualsevol altre producte sistèmic que aquests a més d'esser preventius són curatius.

El conferenciant mitjançant diapositives va anar analitzant i explicant les distintes malalties, com ataquen segons les circumstàncies climatològiques, les que son favorables i desfavorables, tot molt interessant. Cal remarcar que la cenrada en temps del romans ja existia i es coneixia el sofre per lluitar contra ella. És la malaltia que més preocupava ja a l'antiguitat i encara està donant guerra.

Pel que fa a les plagues com són: polls, trips, marietes, i altres són fàcils d'exterminar, gairebé amb qualsevol insecticida va bé. Per les erugues de la fulla el conferenciant posà la nota biològica, avisà que si bé les malalties, míldiu, cenrada, brotitis, és millor prevenir que curar, respecte a les erugues s'ha d'esperar veure-les ja que els ocells se les mengen i es pot donar el cas que la lluita biològica sigui suficient per controlar-la. El que ja no és tan fàcil és el cuc del raïm que el transmet un mosquit i aviat s'estén per tota la vinya i com que pega quant els raïms comencen a madurar es fa difícil tractar

Moltes de les malalties que es donen a les vinyes, repercuteixen en els grans de raïm. Aleshores es crivellen

amb insecticida i els ocells amb el mateix caçar el cuc piquen els grans i fan molt de mal. El millor remei és tapar-ho amb xarxes tot o embossar els raïms.

Acabà explicant com s'han d'eliminar les males herbes amb herbicida i les diferents maneres d'esquitxar amb els productes químics que per a segons quines herbes s'han d'emprar, així com també les precaucions que s'han de prendre.

Sion Nicolau

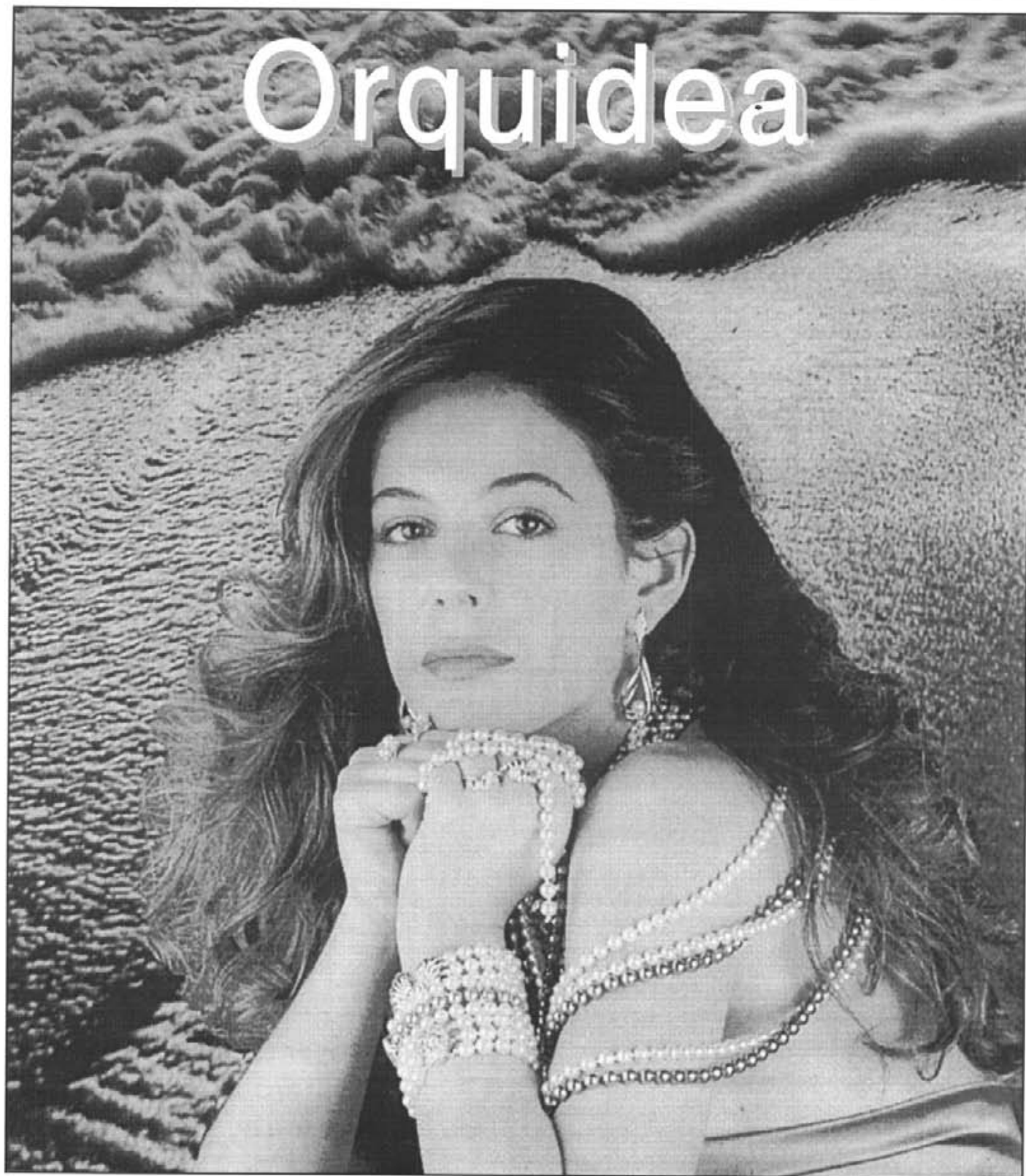
SON PREVISORS,
SON CLIENTS DE
"SA NOSTRA"

Preparen el
seu futur,
amb il·lusió,
poc a poc,
mes a mes.

PLANS
de PENSIONS
"SA NOSTRA"
Per a un millor futur

Orquidea

Perlas
Orquidea®

Mateu Gomila, Capità del CE Montuïri

Després d'haver aconseguit l'ascens afirma: La promoció s'hauria de llevar

Uns dies després d'haver aconseguit l'ascens a III Divisió del C.D. Montuïri ens varem entrevistar amb en Mateu Gomila. S'ha de felicitar a tot l'equip ja que han realitzat una gran promoció, aconseguint setze dels devuit punts possibles.

– Quantes temporades fa que jugues amb el Montuïri?

– Amb aquesta darrera ja en són vuit de temporades jugant amb el Montuïri i en vaig jugar una i mitja amb l'Atlètic Balears.

– Quina diferència veus entre jugar amb el Balears i el Montuïri?

– Amb el Balears les coses són més professionals. Encara jo estic gaudint més amb el Montuïri, ja que puc jugar amb l'equip del meu poble i també amb els meus amics.

– Quina és la teva opinió de l'ascens d'enguany?

– En el primer ascens jo era molt jove i tot el pes de l'equip el duien els veterans. De l'ascens d'enguany et puc assegurar que ha estat difícil ja que hem hagut de jugar la promoció després d'anar quasi tot l'any en la primera posició de la lliga.

– Com veus l'equip d'enguany?

– Jo trob que hi ha un bon grup amb un bon ambient i en el qual han ajudat bastants de coses, com el començament de

l'liga, l'entrenador del qual estam molt contents, els fitxatges ja que es varen dur a part de bons jugadors a bones persones. A un equip és molt important la unitat del grup cosa que no passava anys enrera.

– Com has vist el joc de l'equip?

– Dels darrers dos anys s'ha canviat bastant ja que enguany volíem combinar una gran defensa i un bon atac. Encara que en un principi això ens paresqué poc

atractiu de cara a l'espectacle, s'ha vist bastant bon joc per part nostre. El que confirma això és que ens hem merescut guanyar quasi tots els partits.

– Com veus l'equip per a la pròxima temporada?

– Crec que hi ha bastanta gent amb possibilitats de jugar a III Divisió, quasi segur que combinant l'equip d'enguany amb uns fitxatges podrà oferir un bon rendiment. El que també s'ha de tenir en aquesta categoria és un poc més de sacrifici.

– Parlem de la promoció. Com has vist els equips contraris comparat amb el vist a la lliga?

– A l'Espanya de Lluçmajor els vaig trobar més fàcil de guanyar del que amb pensava encara que enguany els hem guanyat els quatre partits. A la Soledat va esser una altre cosa ja que a la promoció varen lluitar més que a la lliga.

– Com veus la lligueta de promoció per a pujar de categoria?

– No és molt just que uns equips que varen quedar enguany el vuit i el nou de la lliga regular tenguin les mateixes possibilitats que nosaltres que varem esser segons de la lliga. S'hauria de cercar una formula de cara a premiar aquells equips que lluiten durant tot l'any per a la plaça d'ascens directe. Seria millor per a tothom que no hi hagues lligueta de promoció ja que cada temporada haver de jugar onze mesos és molt cansat.

– Ja s'ha comentat res de cara a la temporada pròxima?

– Del Club, de moment no ens han dit res; esperam en uns quants dies ja saber coses.

– Com a representant de l'equip, com veus l'afició?

– Està molt amb nosaltres, tant a Montuïri com a fora camp. Com és natural a nosaltres ens fa més ganes jugar com més quantitat de públic hi ha a les grades.

– Una anècdota de la temporada.

– L'ascens a III Divisió, ja que lluitar onze mesos i obtenir el premi de pujar de categoria es un fet molt important per un poble com Montuïri.

Jaume Mayol Roca

FLOR DE MURTA

Plantes • Flors • Pinsos

Accessoris per a animals

Productes maneniment piscines

(Servei a domicili)

Montuïri • C/ Palma, 163 • Tlf. 971 64 65 90 - 61 72 27

El Montuïri aconseguix la III divisió

Significa un merescut premi a l'esforç de l'equip

El dia de l'ascens s'alinearen deu montuïrers

En el darrer partit, tant l'afició com els jugadors exterioritzaren la celebració dels gols i l'ascens

A la tercera ha estat la vençuda, resa la dita castellana. Després d'intentar per tres anys consecutius l'ascens a la III divisió a través de la lligueta, el diumenge 18 de juny el Montuïri aconseguia el guardó. L'any vinent militarà en aquesta categoria superior. Un digne premi a l'esforç del club en general i, en especial, dels jugadors i entrenador. En aquest encontre contra l'Espanya de Lluçmajor (4-1) -que també intentava pujar- s'alinearen deu jugadors montuïrers.

Facem memòria. El Montuïri milità per primera vegada a III divisió a la temporada 1985/86. S'hi mantingué una

altra i davallà a I preferent. La memorable temporada 1993/94 hi tornà ser i féu història quan disputà la fase d'ascens a II divisió B, sens dubte l'efemèride més destacada de la vida del club. L'any següent, per un punt, descendí a I preferent i, tot seguit, a I regional on romangué un sol any. Tres temporades a preferent i ara, de bell nou, a III divisió.

Enhorabona.

El resultat dels partits de la lligueta d'ascens han estat els següents:

Sant Jordi d'Eivissa, 1 - Montuïri, 3

Espanya de Lluçmajor, 0 - Montuïri, 1

Montuïri, 1 - Soledat, 1

Montuïri, 1 - Sant Jordi, 0

Montuïri, 4 - Espanya, 1

Soledat, 1 - Montuïri, 2

Balanç: cap derrota, cinc victòries, un empat, àmplia diferència de punts sobre el segon i campió quan mancava encara una jornada per al final.

Biel Gomila

Classificacions finals

Fase d'ascens a 3ª Divisió

Montuïri	6	5	1	0	12	14	16
Espanya	6	2	2	2	13	10	8
Soledat	6	1	2	3	8	15	5
Sant Jordi	6	1	1	4	12	16	4

Alevins

Felanitx	34	32	2	0	235	22	98
Cas Concos	34	28	2	4	203	35	86
Xilvar	34	25	3	6	153	54	78
Can Picafort	33	24	1	8	181	48	73
Son Ferrer	34	23	2	9	154	53	71
Margalidà	34	21	4	9	108	53	67
Son Cladera	34	18	7	9	118	56	61
Collerenc	34	18	6	10	90	50	60
Rt. Rafal	34	18	5	11	96	67	59
Son Cotoner	34	14	4	16	77	85	46
Montuïri	34	12	5	17	82	139	41
Porciúncula	34	12	3	19	84	116	39
Sollerenc	34	10	0	24	70	133	30
Andratx	34	8	3	23	49	162	27
La Salle	33	7	2	24	47	169	23
Barracar	34	3	2	29	36	188	11
Marratxí	34	3	2	29	36	222	11
V. de Lluç	34	2	1	31	28	213	7

Aquest Estiu:

Aire condicionat

Instal.lació GRATUÏTA

Instal.lacions elèctriques - ☎ 971 644 096

Son Picornell s/n. - Montuïri - Urgències 600 527 829

Destacada participació del CC Montuïri al XVI Pla de Mallorca

El diumenge dia 4 de juny va finalitzar el trofeu ciclista Pla de Mallorca amb una destacada participació del CC Montuïri. Els representants del nostre poble no pogueren guanyar la classificació general absoluta ni la d'equips, però aconseguiren un balanç espectacular:

Ir en metes volants: Tomeu Amengual

Ir en regularitat: Miquel Àngel Cirer

Ir en muntanya: Jordi Salas

Ir en màsters 50: Fermín Andrés

Ir en màsters 40: Tomeu Quetglas

Ir en cicloesportistes: Abdón Vich

A més d'això, cal destacar que la darre-
ra etapa va ser guanyada per un altre dels
ciclistes de Montuïri: Antoni Barceló.

El diumenge següent, a Sant Joan, es
varen disputar els campionats de Bale-
ars. Els de Montuïri tornaren destacar:

Ir en màsters 50: Fermín Andrés

Ir en màsters 40: Rafel Cerdà

Ir en cicloesportistes: Jordi Salas.

L'arribada a meta del guanyador de l'etapa de Montuïri, Miquel Cirer, de l'equip de la vila, seguit de Toni Vives, de Sineu, el 28 de maig passat

Rafel Miralles Rossinyol, nou president del Montuïri

La directiva del CE Montuïri a resul-
tes de l'ascens a III Divisió sofrirà una
sensible reestructuració. La més signifi-
cativa ja s'ha donat: ha dimittit el presi-
dent, Gabriel Matas, per raons de batlia,
i a partir d'ara la presidència serà ocu-
pada per Rafel Miralles Rossinyol, qui
també detecta la del *Torneig de Sa
Llum*. Altres persones ocuparan dife-
rents càrrecs, tots de cara a afrontar
amb il·lusió una nova temporada dins la
nova categoria assolida.

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuïri

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Col·lecta per Càritas (Corpus)

El darrer diumenge de juny, dia del Corpus i dia de l'amor fratern, es recolliren 89.550 pessetes per ajudar a les despeses que té Càritas Diocesana per ajudar als pobres i als més necessitats. Moltes gràcies a tots. Cal rectificar que la quantitat recaptada el 28 de maig passat per a Mallorca Missionera fou de 80.525 ptes. i no de 75.000 com equivocadament va aparèixer a **Bona Pau**.

Misses

Com ja és costum d'anys anteriors, durant els mesos de juliol i agost se suprimeix la missa dominical de les 12h.

Patronat Obrer

El primer dissabte de juny passat, un grup de persones de la nostra parròquia, vinculades a acció social, anaren al Patronat Obrer de Ciutat a servir el dinar als qui estan allà acollits.

Hi haurà canvi de rector

El passat dissabte dia 17 de juny el nostre rector, Onofre Torres, va anunciar

La processó del Corpus d'enguany no va desmerèixer de la d'anys anteriors

que el Sr. Bisbe li havia demanat per anar a la parròquia de Sant Josep Obrer de Palma a exercir el seu ministeri com a vicari. La seva disponibilitat farà que l'actual rector solidari del nostre poble s'acomiadi de nosaltres a finals d'agost.

El nou rector

El rector que substituirà el fins ara

Onofre Torres serà el P. Miquel Mascaró, dels Sagrats Cors, que durà la nostra parròquia i la de Randa, ajudat pel P. Joan Pocoví i el P. Jaume Reinés, ambdós també dels Sagrats Cors. La incorporació d'aquest equip es farà el proper mes de setembre. Els desitjam bon encert i bon acompanyament per part nostra

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i
divendres: de 8'30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Porreres
Tif. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança Novomèdic...

Les tres cames del banquet de la vida

Un banquet de tres cames s'aguanta molt bé. És sòlid, fort i segur. Si pel cas fos coix d'una cama, la seva estabilitat i la seva seguretat començarien a perillar. No en parlem si li faltés una cama: no s'aguantaria d'enlloc. La nostra vida és una cosa semblant: tenim tres elements essencials per viure: el cos, afecte i l'esperit. Quan ens temem que el cos demana aliment, descans o dormir, normalment li responem perquè sinó ja sabem el que pot passar. Quan tenim necessitat d'afecte: acollida, estimació, ésser escoltats, amor... també en aviat cercam directament o indirectament cobrir aquestes mancances a fi de no perdre l'equilibri i la seguretat. Tenint les necessitats bàsiques de l'aliment i l'afecte creim que ja ens podem sostenir. Manca enca-

ra una altra "cama" per estar del tot satisfets a la vida: l'espiritualitat. Aquesta, com que no manifesta tan explícitament les seves necessitats, sovint les passam per alt i la tenim coixejant. Com a conseqüència el nostre ser no acaba d'estar a ple ni equilibrat. No podem descuidar l'aspecte espiritual de la nostra vida ja que sense aquesta "cama" la vida no arriba a trobar la seva plenitud. Fixem-nos en els equilibris que hi ha a la humanitat. Si es tengués més en compte la vida interior i la vida espiritual, el món no seria una altra cosa? La pau i l'harmonia interior serien el punt d'equilibri que faria gaudir la nostra existència. Pensem si coixejam o si caminam ben a gust per la vida.

Onofre Torres, rector

Pluviometria

Juny de 2000			
Dia	6	0'4 litres m2	
"	10	5'5	" "
"	11	2'3	" "
"	13	3'6	" "
Total	11'8		" "

Noces d'or

19 juliol 1950

Francesc Estarellas Tamarit "Estarelles" amb Maria Pizà Arbona "Piçana"

22 juliol 1950

Josep Mulet Miró "Son Moio" amb Margalida Garau Andreu "Prats"

Temps passat

10 anys enrere

Juliol de 1990

"Duncan Dhu"

Tot un espectacle artístic de llum, color i sonoritat es va poder gaudir en "Es Revolt" dia 7 de juliol de 1990 amb motiu de l'actuació del grup musical "Duncan Dhu". Hi acudiren molts de joves de Montuïri i pobles veïnats, si bé la participació no va superar la de l'any anterior en què actuaren aquí per primera vegada.

25 anys enrere

Juliol de 1975

Primeres excavacions a Son Fornés

Durant tot aquest juliol de 1975 i dirigits pel Dr. en arqueologia Lluís Santiago, es realitzaren a Son Fornés les primeres excavacions prehistòriques, a les quals se'ls hi ha concedir una extraordinària importància; tanta que es féu saber al visitants que per favor no tocassin cap pedra ni una pel perill d'un enderrocament.

50 anys enrere

Juliol de 1950

Una casa de la vila ben dotada

Si pel març de 1950 l'Ajuntament havia acordat edificar una nova casa de la vila, fou el 15 de juliol següent i degut a tan molt com havia de costar que s'acordà convocar a una reunió d'uns 30 representants de les diferents branques.. Reunió que tengué lloc dia 25 d'aquell juliol i fou afirmativa en tots els caires.

100 anys enrere

Juliol de 1900

Destitució d'un escrivent

Dia primer d'aquest juliol de 1900 el batlle va destituir l'escrivent temporer Bernat Ribas Miralles perquè aleshores "eren innecessaris els seus serveis a la secretaria".

Apotecaries

9 juliol Ariany	23 juliol Petra
16 " Montuïri	30 " Porreres

Cuinar en casa

Púding de lluç rosat

Ingredients

Un quilo i mig de lluç rosat, un quilo de gerret, 3/4 de tomàtignes, 4 ous, 110 grams de molla de pa, un tasset de llet, una ceba, 4 cullerades d'oli, una copa de vi blanc, tàperes i carabassins envinagrats, maionesa i pebre bo en gra.

Elaboració

Es fa el brou de gerret amb la ceba, la copa de vi blanc, el julivert i el pebre bo en gra. Una vegada fet, s'escola i s'hi posa el lluç a fi que bulli un poc per fer perdre el gust del gerret. S'escola, es lleven les espines del lluç i la pell i s'esmicola bé. Se sofregeix la ceba tallada petita i les tomàtignes, s'hi afegeix mitja culleradeta de sucre, es tapa i es deixa que cogui dues hores en poc foc. Untam un motle amb saïm o mantega de vaca i farina per damunt. Després posam damunt el lluç la salsa de tomàtiga procurant que sia ben espessa, la molla de pa banyada de llet, els vermells d'ou, sal, un poc de pebre bo blanc en pols, els blancs d'ou a punt de neu. Es cou al forn al bany maria una hora i mitja. Quan es fred es tapa de maionesa i s'adorna amb tàperes i carabassins envinagrats.

Catalina Sastre Roca "Petrera"

Demografia

Juny de 2000

Naixements

Dia 27 abril.- Miquel Mascaró Arbona, fill de Miquel i Maria.

Dia 10 maig.- Maria Servera Ferrer, filla de Baltasar i Jerònia.

Dia 28 maig.- Maralida Bauzà Forteza, filla de Jaume i Maria Francisca.

22 juny.- Joan Perelló Mayol, fill de Miquel i Antònia.

Matrimonis

Dia 21 juny.- Santiago Merino de la Cruz amb Ayako Tsutsui

Gloses

A Gaspar del futbol

As bar "Revolt" en Gaspar,
tots sabeu sa gent que té,
perquè és molt bon camarer,
d'això el poden bravejar;
d'aquí anvant com anirà
no ho puc dir, perquè no ho sé.
De bon gust li ajudaré,
i es meu vot li donaré,
just perquè hi pugui quedar,
que de passada me ve,
mols de pics m'hi solc 'turar
S'altre dia ho vaig 'plegar
de converses des carrer:
"A n'és poble montuïrer,
quan noten que a un li va bé
el cerquen desbaratar".
No s'ho mereix en Gaspar
es fer-li aquest mal paper.

Amador Font

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

Les quatre fotos de l'esquerra ens mostren diferents aspectes de la inauguració del Centre de Dia de la Mancomunitat a Ca Ses Monges. A l'esquerra, de dalt baix, veim

- 1- Benedicció pel rector, Onofre Torres
- 2- Parlament del Batle de Montuiri, Gabriel Matas
- 3- Intervenció del President del Govern, Francesc Antich amb gent que s'havia congregada
- 4- Detall de la placa que s'hi va instal·lar.

A la foto de damunt, a la dreta, sortida de la processó del Corpus.

A baix, un moment d'eufòria després d'haver aconseguit l'ascens del Montuiri a III Divisió.

